

10. SPOLOČENSKÉ ORGANIZÁCIE A SPOLKY

Spoločenské organizácie v Dolnom Dubovom:⁴¹⁹

- Bratstvo sv. Františka Assiského, založené v roku 1690 *
- Bratstvo sv. Jána Nepomuckého, založené v roku 1754 *
- Kongregácia kresťanskej náuky, založené v roku 1760 *
- Spolok sv. Vojtecha, založený v roku 1870 *
- Dobrovoľný hasičský zbor, založený v roku 1892 *
- Mariánska družina sv. Agnešky, založená v roku 1923 *
- Úverové družstvo, založené v roku 1905 *
- Spotrebné družstvo, založené v roku 1911 *
- Miestna skupina „Sdruženie Slovenskej katolíckej mládeže“, založená v roku 1928, predseda – Emanuel Remenár, miestopredseda – František Žigraj, jedenateľ – Augustín Taraba, pokladník – Lenhard Svitek
- Odbočka „Ústrednej charity v Dolnom Dubovom“, predseda – farár Vojtech Plechlo, miestopredseda Štefan Svitek, jedenateľ, pokladník – učiteľ Ján Habara
- Včelársky spolok pre Dolné Dubové a okolie, založený začiatkom 30. rokov 20. storočia *
- Slovenské pôdohospodárske združenia (SPS) Okrem uvedených organizácií sa podarilo zistiť, že na základe zákona č. 297/1940 Slz. o slovenských záujmových organizáciách a podľa organizačného štatútu SPS bol predsedom toho združenia, Teodorom Turčekom, menovaný za predsedu miestnej organizácie SPS pre obec Dolné Dubové – Lenhard Svitek, roľník ⁴²⁰
- Hlinkova mládež, pôsobila v rokoch slovenského štátu
- Československý zväz mládeže, založený v roku 1948, predseda – Augustín Jursa, Augustín Horváth, Ján Koleník, vo vedení pôsobili aj Ernest Jursa a Anna Jursová
- Socialistický zväz mládeže, založený v roku 1970, predseda – Leonard Hríčka, Zlatica Kocánová, Cecília Melúchová
- Poľovné združenie *Jastrab*, založené začiatkom 50. rokov 20. storočia *
- Zväzarm, založený začiatkom 50. rokov 20. storočia, aktivisti – Jozef Štepko, Augustín Jursa, Dominik Horník
- Československý červený kríž, založený v roku 1952 *
- Československý zväz žien, založený v roku 1952 *
- Jednota spotrebné družstvo, (nástupca Spotrebného družstva) založená v 50. rokoch 20. storočia *
- Televízna jednota Družstevník, založená v roku 1959 *
- Slovenský zväz záhradkárov a chovateľov, založený v roku 1961 *
- OZ Rodičovské združenie ZŠ s MŠ, založené v roku 2005, predseda – Ing. Eva Sýkorová, Elena Chrválová, Lívia Baránková. Hlavnou činnosťou je napomáhanie pri zabezpečovaní kultúrnych, športových a iných záujmových podujatí detí v ZŠ s MŠ (informácie nájdete aj v podkapitole o dejinách školy)

⁴¹⁹ ŠABA, pobočka Trnava, kniha č. 32, Evidencia o spolkoch.

⁴²⁰ Slovenský hospodár, Odborný časopis slovenských roľníkov, úradný orgán Zemeľskej rady a Slovenského pôdohospodárskeho združenia, roč. XXI, 1942, č. 11, s. 170.

- OZ Dolnodubovčan, založené v roku 2008, predseda – Viliam Matejkovič, podpredseda – Peter Lančarič, člen výboru – Marek Jankovič, predseda dozornej rady – Jozef Hetteš. Členská základňa má 21 členov. Ich náplňou je hlavne športová a kultúrna činnosť – usporadúvanie plesov, futbalových turnajov, akcií pre deti, rybárskych pretekov a turistických pochodov

* Poznámka: Uvedené spolky a organizácie sú podrobnejšie rozpisané v osobitných častiach našej práce.

Dobrovoľný hasičský zbor

M. Hríčka

Založenie dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubovom

Prvé známe preventívne opatrenie proti vzniku požiarov na Slovensku sa zaviedlo až za vlády Mateja Korvína (1458-1490).⁴²¹ Od 17. storočia boli preventívnou činnosťou poverovaní kominári. Kominárstvo bolo na Slovensku zavedené práve v 15. storočí. Je pozoruhodné, že spočiatku túto profesiu vykonávali takmer výhradne Itáliani z oblasti Milána. Dôležitosť tejto profesie potvrdzuje aj fakt, že patrila medzi koncesované živnosti, teda vyžadovala zvláštny preukaz spôsobilosti. Už v stredoveku mnohé mestá aj väčšie obce zaviedli hlásnu službu, a tak hlásnici boli okrem iného povinní dávať pozor, či nehoří, upozorňovať na požiar a vyhlasovať poplach. Na vidieku sa v tejto súvislosti uplatňovala len všeobecná občianska povinnosť zúčastniť sa na hasení požiaru. Pokusy Jozefa II. o zavedenie reforiem aj do tejto oblasti stroskotali. V druhej polovici 19. storočia prevzali starostlivosť o ochranu proti požiarom mestské rady a richtár. V tomto období sa začali zakladat' aj prvé dobrovoľné hasičské zbory (vtedy sbory – skr. DHS), prvý hasičský zbor vznikol v Prešove v roku 1847. V roku 1863 bol založený zbor v Spišských Vlachoch ako „povinný (obecný)“. Vznikol ako nevyhnutné opatrenie po veľkom požiari.“ V Bratislave bol hasičský zbor založený v roku 1867, v Trnave v roku 1868.⁴²²

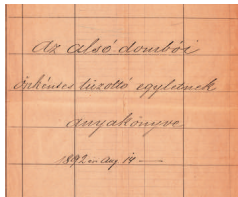
Ochrana majetkových hodnôt a ľudských životov pred ničivou silou požiarov mali na zreteli i naši predkovia. Obec vlastní vzácny dokument, ktorý má nesmiernu výpovednú hodnotu. Založenie Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubovom je zapísané v dokumente AZ ALSÓ DOMBŐI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ EGYLETNEK ANYAKÖNYVE 1892 AUG. 14. v preklade „*Matrika Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubovom, 14. august 1892*“⁴²³ Z matriky sa dozvedáme mená hasičov, ktorí 14. augusta 1892 vstúpili do hasičského zboru. Práve tento deň môžeme považovať za dátum založenia hasičského zboru v našej obci.⁴²⁴ Ide o zaujímavú a pozoruhodnú skutočnosť vzhľadom na to, že vo

⁴²¹ ENCYKLOPÉDIA SLOVENSKA, zv. VI, s. 476.

⁴²² ŠIMONČÍK, J., LOPATKA, J.: 100 rokov Dobrovoľnej požiarnej ochrany v Trnave. Účelový náklad Jednoty ČsPÖ v Trnave 1968, s. 35. Pozn.: Jozef Lopatka bol rodák z neďalekého Naháča, veľký hasičský nadšenec. Pracoval v trnavskom Kovosmalte (neskôr TAZ), kde si ho aj niektorí dolnodubovskí pamätníci pamätajú ako redaktora podnikových novin Novátor. Zomrel mladý v 70. rokoch minulého storočia (S. K.)

⁴²³ Matriku Dobrovoľného hasičského zboru Dolné Dubové z 1892 venoval obci v roku 2009 hlavný predstaviteľ rehole piarstov Ján Kováč, ktorý uvedený dokument získal po smrti kňaza Jozefa Horváatika.

⁴²⁴ Rok založenia 1892 potvrdzuje aj kniha č. 32 Evidencia o spolkoch.

väčšine obcí v našom okolí boli hasičské zbory založené až v 20. rokoch minulého storočia. Dôležitou informáciou z matriky je aj informácia o prvom veliteľovi a vedúcich členoch hasičského zboru. Pravdepodobne sa po zborových voľbách stal prvým veliteľom Ondrej Bohunický. Hasičský zbor bol rozdelený na dve čaty; každá mala svojich veliteľov. Obsluhu striekačky mali na starosti velitelia čaty Ignác Horváth a František Žigraj, ktorých môžeme zároveň pokladať za prvých strojníkov hasičského zboru. Čata mala 11 členov. Preto boli viaceri velitelia v jednej čate, nie je známe, ktorá mala na starosti rebriky, takzvaných „*lezov*“.⁴²⁹ Velitelia tejto čaty boli: Šimon Behúl, Michal Horvátovič a Jozef Svitek. Prvým pokladníkom zboru bol Matúš Horvátovič. Dôležitou funkciou v zbere bola pozícia hlásnika – trubača. Prácu trubača vykonával Ján Bažani a Florián Horník. Podľa údajov z matriky bolo zakladajúcich členov až 32.⁴³⁰ S hrdosťou môžeme všetkých členov zboru nazvať prvými priekopníkmi hasičstva v našej obci. Prvá striekačka bola pravdepodobne zakúpená v roku založenia zboru. Dôkaz nachádzame až v správe z valného zhromaždenia zapísanej v roku 1948, kde je uvedený rok jej nadobudnutia (1892).⁴³¹ Striekačka bola poháňaná na ručný pohon a jej preprava sa uskutočňovala kónským poťahom. Zbor postupne vo svojej činnosti ochabol, až skoro zanikol.⁴³²

Prvá striekačka DHZ zakúpená v roku 1892

⁴²⁹ Matrika Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubovom, 1892, s. 1-4.

⁴³⁰ Správa o valnom zhromaždení za rok 1948, s. 2.

⁴³¹ TOMOVIČ, I., c. d., s. 34.

Dobrovoľný hasičský zbor v rokoch 1903 až 1950

Zrniečko hasičskej vzájomnosti a svojpomoci znovu vzkličilo v roku 1903. Do zboru vstúpilo 7 nových členov. Zo záznamov z roku 1903 sa ešte dozvedáme, že veliteľom čaty, ktorá obsluhovala striekačku, bol Rudolf Taraba. Trubačom sa v tom roku stal Ján Kúdel.⁴²⁹ Vytvorila sa aj nová funkcia vedúceho prúdu, ktorú zastávali pravdepodobne hasiči, čo mali na starosti prúdnici. „*Prúd vody*“ obsluhoval Štefan Bednár a Martin Behúl.⁴³⁰ Výraznú podporu získal hasičský zbor u farára Vojtecha Plechlu. Po jeho príchode na dolnodubovskú faru sa stal hlavným gestorom hasičského zboru. Dňa 5. januára 1904 vstúpil do zboru a získal funkciu čestného veliteľa.⁴³¹ Bol hlavným iniciátorom zriadenia „*strekárne*“ (sklad striekačky), ktorá bola umiestnená za kostolom.⁴³² Po tomto kroku farára Vojtecha Plechlu vznikol prvé miesto, ktoré patrilo výlučne hasičskému zboru. Tzv. strekárná bola predchodkyňou požiarnej zbrojnice. Cesta k zriadeniu prvej požiarnej zbrojnice bola v tej chvíli ešte veľmi dlhá. Hasiči sa v tom čase začali pravidelne zúčastňovať na cirkevných sviatkoch. Vykonávali stráž pri Božom hrobe, nosili pri procesiách baldachýn a pod. Významnou udalosťou pre hasičský zbor bol sviatok sv. Floriána. Vzájomná prepojenosť fary a hasičského zboru bola najviac viditeľná práve na sviatok patróna hasičov. Farár v deň sviatku slúžieval sv. omšu za hasičský zbor a po sv. omši pripravil spoločné posedenie pre hasičov. Po farárovi Vojtechovi Plechlovi tento zvyk prevzal farár Jozef Horvátik, ktorý si ho zobral za svoju „*srdcovú záležitosť*“.⁴³³ Snaha a ochota hasičského zboru zúčastňovať sa na cirkevných sviatkoch pretrvala v zbere až do dnešných dní. V roku 1909 vstúpili do zboru štyria noví členovia: Michal Svitek, Tomáš Svitek, Ján Gažo a Ján Šimončík.⁴³² Ich vstup do zboru mal neskôr rozhodujúci vplyv na ďalšie napredovanie a rozvoj hasičského zboru. Významnou udalosťou pre dobrovoľné hasičstvo bolo založenie Zemskej hasičskej jednoty, ktorá združovala a formovala dobrovoľné hasičské zbory. História organizácie sa začala písať 6. augusta 1922 v Trenčíne.⁴³³

Ďalšie podrobnejšie informácie o dobrovoľnom hasičstve v našej obci máme k dispozícii až od roku 1924, keď sa začala písať nová matrika a zároveň aj jedna veľká kapitola hasičského zboru. V tom čase mal hasičský zbor 16 členov. Za veliteľa zboru v roku 1924 zvolili Michala Sviteka, za námestníka veliteľa Jána Šimončíka a za tajomníka Ľudovíta Jursu. Dôležitá funkcia pokladníka pripadla Ladislavovi Behúlovi. Za veliteľa čaty bol zvolený Tomáš Svitek a Ján Gažo. Všetci menovaní zároveň tvorili výbor hasičského zboru. V tom roku je známy aj prvý oficiálny strojník – Marcel Michalík, trubač – Lukáš Kocán a gazda (skladník) – Štefan Hríčka.⁴³⁴ Dňa 1. marca 1924 vstúpil hasičský zbor ako zakladajúci člen do Okresnej hasičskej jednoty v Trnave.⁴³⁵ Vstup do organizácie môžeme pokladať za druhý významný medzník v dejinách dolnodubovského

⁴²⁹ Matrika Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubovom, 1892, s. 5, 6.

⁴³⁰ TAMŽE, s. 1.

⁴³¹ TAMŽE, s. 10.

⁴³² TOMOVIČ, c. d., s. 34.

⁴³³ Matrika členstva Hasičského zboru v Dolnom Dubovom, 1924, s. 2.

⁴³⁴ GLEŠK, P., KURHAJEC, P.: Hasičstvo a záchranníctvo. Bratislava : Ministerstvo vnútra SR 2004, s. 57.

⁴³⁵ Matrika členstva Hasičského zboru v Dolnom Dubovom, 1924, s. 2-6.

⁴³⁶ BLAŽEK, E.: Príspevky k dejinám požiarnej ochrany v okrese Trnava, 1992, s. 59

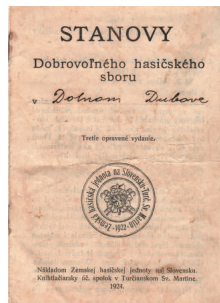
⁴³⁷ TOMOVIČ, c. d., s. 34.

Členovia DHZ z konca 19. storočia
(uprostred čestný veliteľ zboru Vojtech Plechlo a veliteľ zboru Michal Svitek)

hasičského zboru. Bez ohľadu na meniace sa názvy organizácie je dolnodubovský hasičský zbor podnes jej členom. Schôdze hasičského zboru prebiehali v hostinci spotrebného družstva, ktorý sa nachádzal na hlavnej ulici.⁴³⁹ Najstaršie zachované stanovy hasičského zboru pochádzajú tiež z roku 1924. V stanovách sú jasne definované ciele a povinnosti zboru. Vyberáme z nich najpodstatnejšie body:

„Činnosť zboru navonok je teda: 1. hasičská, 2. všeobecná záchranná a 3. samaritánska. V sbore uvedenom bude vojenský poriadok. Tento hasičský zbor povinný je stúpiť za člena Hasičskej okresnej jednoty a riadiť sa podľa úprav, daných hasičskými vrchnosťami. Hasičský zbor ako taký nesmie sa zaoberať politikou.“⁴⁴⁰ Ciele DHZ boli jasne definované v § 3 a v § 4 boli stanovené prostriedky na naplnenie cieľa: „a) presné plnenie stanov, poriadkov i ostatných predpisov, b) cvičby so striekačkami, náradím a cvičby pohotovostné, c) pochodové cvičby výletné, d) poučné rozpravy a prednášky z oboru hasičstva, e) služba samaritánska a záchranná, f) divadlá, výlety a zábavy.“⁴⁴¹ V stanovách sa ešte dočítame, že člen môže byť len mravne bezúhonný občan s dob-

⁴³⁹ Stanovy Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1924, s. 2-3.

⁴³⁸ Stanovy Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1924, s. 3.

rovoľným prístupovaním a musí byť občanom Československej republiky. Musí byť zdravý vo veku 18-42 rokov a platiť valnému zhromaždeniu ustálený členský príspevok. Valné zhromaždenie schvaľovalo všetky dôležité rozhodnutia. Na dva roky sa volil veliteľ, námestník veliteľa, predseda, tajomník, pokladník, strojník, gazda a traja revizori. Dôležitým bodom programu na valnom zhromaždení bolo schválenie rozpočtu a výročného záverečného účtu. Po veliteľovi a predsedovi mal najdôležitejšiu funkciu tajomník. Viedol všetky písomnosti, mal na starosti pečiatku a podpisoval spolu s veliteľom všetky listiny a zápisnice.⁴³⁹ Reorganizácia hasičského zboru z roku 1924 našla u občanov veľkú odzvu. Viacerí vstupovali do hasičského zboru. V roku 1929 mal hasičský zbor už 31 členov. Významným rokom pre hasičský zbor bol rok 1926. Vtedy si hasičský zbor za podpory občanov kúpil vlajku, pre staršie generácie skôr známu pod nárečovým názvom „prápor“.

Na vlajke je z jednej strany vyobrazený sv. Florián a heslo „BOHU NA SLÁVU, BLÍŽNEMU NA POMOC“. Heslo vyjadruje hlavné poslanie Zemskej hasičskej jednoty a bolo súčasťou každej vlajky hasičského zboru, ktorá bola súčasťou organizácie.⁴⁴⁰ Z druhej strany vlajky je znak dobrovoľných hasičských zborov a text „DOBROVOL. HASIČSKÝ SBOR, 1926, DOLNÉ DUBOVÉ“. Starosť o vlajku bola pridelená členovi zboru „práporčíkovi“, pre ktorého bolo nosenie vlajky veľkou ctou. Prvým práporčíkom sa v hasičskom zbore stal Cyril Horváth.⁴⁴¹ Zakúpená vlajka sa prvýkrát niesla obcou 21. septembra 1926 pri príležitosti hasičského cvičenia.⁴⁴² Vlajka sa nosila vždy pri slávnostných udalostiach obce a cirkevných sviatkov počas roka. Tradícia nosenia vlajky pri rozličných udalostiach sa zachovala do dnešných dní. Výzdobou vlajky sú mosadzné štítky umiestnené na žrdi s vlastným monogramom občanov, ktorí prispeli na kúpu zástavy.

Dôležitou zmenou DHS bola voľba nového predsedu. Za prvého predsedu hasičského zboru zvolili Cyrila Horvátha. Prvá písomná zmienka, kde je uvedený ako predseda je z roku 1929.⁴⁴³ Ďalšia zmena nastala už v roku 1930, keď bol za predsedu hasičského zboru zvolený Ján Habara (riaditeľ školy), ktorý zároveň začal vykonávať aj funkciu tajomníka.⁴⁴⁴ Zmenila sa aj pozícia strojníka, túto prácu začal zabezpečovať Štefan Hrkáč.⁴⁴⁵

⁴³⁹ Stanovy Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1924, s. 4-6.

⁴⁴⁰ GLEŠK, P. – KURHAJEC, P.: Hasičstvo a záchranníctvo. Bratislava: Ministerstvo vnútra SR 2004, s. 57.

⁴⁴¹ Matrika členstva Hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1924, s. 6.

⁴⁴² TOMOVIČ, c. d., s. 34, 35.

⁴⁴³ Zápisnica Hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1929-1956, s. 1.

⁴⁴⁴ Zápisnica Hasičského zboru v Dolnom Dubove, 1929-1956, s. 9.

⁴⁴⁵ Správa u valnom zhromaždení za rok 1936, s. 3.

Cvičenie so striekačkou (pri mlyne pod mostom)

V roku 1935 mal hasičský zbor 20 vychádzkových a 28 pracovných rovnošiat. K tomu mali hasiči pridelené dve dôstojnícke a 25 poddôstojníckych prílb. Povinnou výbavu hasiča bola aj čiapka a sekera. Hasičský zbor ich evidoval 22 kusov. Pre hasenie požiarov používali hasiči stále pôvodnú striekačku, k nej mali k dispozícii 60 m hadíc a 8 m savič. Ďalšou výbavu, ktorou disponoval hasičský zbor bol dopravný voz pre náradie, nastavovací rebrík, fakľový lampáš a sudy na vodu.⁴⁴⁶ Cvičenia so striekačkou bývali vždy v neďalekom popoldní pri potoku pod mostom. Striekačka bola pravidelne využívaná aj vďaka častým požiarom, preto nevyhnutne potrebovala pravidelnú údržbu. Prvým údržbárom striekačky bol miestny kováč Gracián Gádoši.⁴⁴⁷ Hasičský zbor v roku 1935 mal 19 členov.⁴⁴⁸ Z obdobia Slovenského štátu sa nezachovali skoro žiadne písomnosti okrem ojedinelých tlačív a evidencie požiarov. Je veľký predpoklad, že v roku 1939 sa stal predsedom DHZ Vojtech Plechlo. Dôkaz nachádzame v tlačive Činovníci zboru (rok neznámy), kde je uvedený ako predseda DHZ, ďalej je tam zapísaný ako dekan, farár a poslanec⁴⁴⁹. Práve jeho funkcia poslanca Snemu Slovenskej Republiky nám napovedá, že za predsedu DHZ mohol byť zvolený v rokoch 1939 až 1945. Výbor zboru pravdepodobne pracoval v rovnakom zložení až do roku 1947. Práve v roku 1947 sa dozvedáme nové skutočnosti. Po 38 rokoch odišiel pre vysoký vek z hasičského zboru námestník veliteľa Ján Šimončík, na jeho miesto bol zvolený Ján Gažo. Funkcie sa vzdal tajomník zboru Ján Habara a na jeho miesto bol jednoducho zvolený Augustín Taraba. V tom roku bol zvolený aj nový

⁴⁴⁶ Správa o valnom zhromaždení za rok 1935, s. 2.

⁴⁴⁷ TOMOVIČ, c. d., s. 34.

⁴⁴⁸ Správa o valnom zhromaždení za rok 1935, s. 1.

⁴⁴⁹ Tlačivo Činovníci zboru s.1. Rok vystavenia tlačiva nie je uvedený.

Členovia DHZ z roku 1947 (ľava: František Hřčka, ?, Jozef Jursa, Michal Svitek – veliteľ, Ján Gažo, František Krajčovič, Jozef Valentovič, Tomáš Svitek – predseda, Štefan Junas, Ernest Čapkovíc, František Žigraj – pokladník, Augustín Taraba – tajomník, Albert Čapkovíc, Štefan Hřčka, Vendelín Hřčka)

predseda zboru Tomáš Svitek.⁴⁵⁰ Zmenu pokladníka nemáme zaznamenanú, ale s určitosťou vieme napísať, že po Ladislavovi Behúlovi (zomrel v roku 1943) sa stal ďalším pokladníkom v poradí Dominik Varadin a po ňom v roku 1947 František Žigraj.⁴⁵¹ Funkcia sa mení aj pri riadení striekačky. Strojníkom sa stal Justín Kocán.⁴⁵²

Dňa 22. októbra 1950 končí jedna dlhá kapitola dobrovoľného hasičstva v Dolnom Dubovom, nie však ostatná. Bola ovplyvnená častými požiarmi, ale aj vzájomnou súdržnosťou pri ich likvidovaní. Zo zboru odišli viaceri „mohykáni“, ktorí formovali a zveľaďovali hasičský zbor počas štyroch desaťročí. Mená odchádzajúcich hasičov z výboru sú: Michal Svitek (veliteľ), Tomáš Svitek (predseda), Ján Gažo (námestník veliteľa), Augustín Taraba (tajomník). V ten deň boli ocenení viacerí členovia zboru zlatými a striebornými medailami *Za zásluhu a vernosť*.⁴⁵³ Mená všetkých hasičov, ktorí boli dekorovaní okresným veliteľom: Za 40 rokov činnosti – Michal Svitek, Tomáš Svitek a Ján Gažo. Za 30 rokov činnosti – Vojtech Behúl a Štefan Hřčka. Za 25 rokov činnosti – Štefan

⁴⁵⁰ Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929-1956, s. 39. Meno Augustína Tarabu je pri písaní tejto časti veľmi dôležité. Počas jeho pôsobenia vo funkcii tajomníka prevzal kompletnú agendu hasičského zboru (1924 – 1949), ktorú archivoval vo svojom dome. Všetky písomnosti nielen o hasičskom zbere venoval obci v roku 2011 jeho syn Jozef Taraba. Postojom Jozefa Tarabu vznikla pri písaní tejto kapitoly nenahradiťná možnosť získať dôležité informácie.

⁴⁵¹ Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929-1956, s. 40.

⁴⁵² Správa o valnom zhromaždení za rok 1948, s. 3.

⁴⁵³ Správa o valnom zhromaždení za rok 1948, s. 3.

Martinkovič, Lukáš Kocán, Augustín Taraba a Štefan Junas. Za 20 rokov činnosti – František Krajčovič a Imrich Škoda. Za 15 rokov činnosti – Alexander Kolenič. Za 10 rokov činnosti – František Žigray a Jozef Valentovič. Na slávnosti sa zúčastnil okrem členov hasičského zboru a vedenia obce aj nový správca farnosti Jozef Horváth.⁴⁵⁴

Zaznamenané požiare, ktoré hasili dobrovoľní hasiči

V minulosti požiare často sprevádzali obec a viackrát sa potvrdilo, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán. Z rozličných zdrojov sa nám zachovali informácie o požiaroch v obci Dolné Dubové. Prvý známy veľký požiar, o ktorom máme zápis vo vizitácii, vypukol v roku 1856, ktorý „zasiahol obec z veľkej časti.“⁴⁵⁵ V tom čase ešte nebol založený hasičský zbor, preto sa môžeme iba domnievať, ako sa občania snažili oheň uhasiť. Ďalším známym veľkým požiarom, bol požiar z roku 1906. Vypukol u bývalého kapitána hasičov Ondreja Bohunického. Vyhoreli domy na hornom konci obce, od cintorína po kostol, on sám, zasiahnutý ohňom, horiac vybehol na ulicu, kde klesol na zem mŕtvý. Veľký požiar vypukol aj na hlavnej ulici v roku 1928. Vyhorelo sedem rodinných domov (terajšie popisné čísla 119 až 126) počas nedeľných bohoslužieb. Odvážne sa zachoval člen hasičského zboru Alexander Diamant, ktorý z horiaceho domu zachránil staršiu ženu.⁴⁵⁶ Výpoveď súvisiacu s odvážnym činom menovaného hasiča zaznamenal od svojho respondenta Igor Tomovič pri tvorbe publikácie o obci: „Šándor Diamant vytiahol z domu pani Filoménu Fandlovú, ktorá bola ohňom tak prekvapená, že sa nedokázala spamátať a vybehnúť od sporáka. Okrem spomenutého nemal nikto odvahu riskovať v ohni.“ V tom čase bývali časté požiare. Horeli domy, stodoly, oblie, stohy slamy, kozle obilia a hospodárske budovy. Pri štúdiu archívnych dokumentov sme zistili aj to, že „červený kohút“ v Dolnom Dubovom úradoval pomerne často aj v medzivojnovom období. V záznamoch z rokov 1929-1942⁴⁵⁷ a v zápisoch v požiarnej knihe⁴⁵⁸ boli zaznamenané nasledujúce požiare:

- 19. 7. 1930, zhorela stodola Rozálii Horváthovej, v citovanom zázname je uvedené, že v stodole bola fóra krmnej slamy, sečkovica a ručná mláčačka a pri stodole dva stromy. Príčina ako takmer u všetkých záznamov – nezistená.
- 25. 4. 1934, zhoreli 3 obytné domy a 1 maštal, postihnutí boli Július Horník, Michal Valentovič a Matej Čapkovič. Požiar likvidovalo 20 dobrovoľných hasičov z Dolného Dubového a Hasičský zbor mesta Trnavy. Príčina nezistená.
- 30. 4. 1934, zhoreli 2 stodoly a boli poškodené aj okná na obytných domoch, postihnutí boli Jozef Horváth a Mária Čapkovičová. Príčina nezistená.
- 25. 5. 1934, zhorelo 7 stodôl, 1 stoh slamy a hospodárske náradie, postihnutí boli Martin Žigray, Pavol Kolenič a Alojz Choroň. Príčina nezistená.
- 10. 9. 1934, zhorel dom Rehora Špaleka. Príčina nezistená.

⁴⁵⁴ Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929-1956, s. 43.

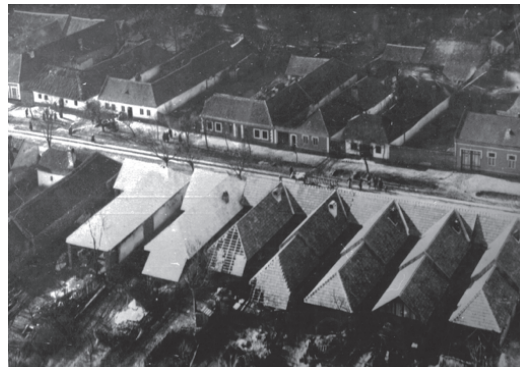
⁴⁵⁵ RAJAR, P.: Kronika farnosti Dolné Dubové, s. 33.

⁴⁵⁶ TOMOVIČ, c. d., s. 34, 35.

⁴⁵⁷ SABA, pobočka Trnava, Evidencia o požiaroch v rokoch 1928-1942, kniha č. 36. Pozn.: Hoci je v názve uvedený rok 1928, prvý záznam je až z roku 1929, preto požiar, ktorý spomína I. Tomovič tam nebol uvedený (S. K.)

⁴⁵⁸ Požiarna kniha Dobrovoľného hasičského sboru v Dolnom Dubovom (1943-1947), s. 1-10.

- 11. 6. 1939, od majiteľa Jána Šimončíka, sa oheň širil tak, že do tla zhorelo 8 stodôl. Príčina nezistená.
- 6. 8. 1939, Františkovi Chorehovi zhorel stoh. Príčina nezistená.
- 1. 8. 1940, zhorelo 13 stodôl, začalo to od Leonarda Sviteka. Príčina nezistená.
- 12. 2. 1941, Františkovi Chorehovi zhorela nová stodola. Príčina nezistená.
- 13. 2. 1941, časť stodoly zhorela Tomášovi Svitekovi. Príčina nezistená.
- 14. 2. 1942, Štefanovi Škodovi zhorela nová stodola. Príčina nezistená.
- 3. 4. 1941, zhorela stodola Jána Gažu. Príčina podpaľčstvo.
- 4. 10. 1942, zhorel stoh slamy Jánovi Vrbovskému. Príčina podpaľčstvo.

Oprava rodinných domov po požiari v roku 1928 (letecká snímka Michala Horvatoviča)

Aj keď ďalšie záznamy o požiaroch chýbajú, tieto udalosti len potvrdili dôležitosť požiarnej ochrany. Nevyhnutnou úlohou zboru bola prevencia v boji proti požiarom. Prevenciou, zmenou stavebných technológií a ústupom poľnohospodárstva z domácnosti sa postupne vytrácali veľké požiare rodinných domov a priľahlých nehnuteľností. Ani v nasledujúcom období však požiare neustáli, nie sú však až také rozsiahle, ale naďalej zostávajú nebezpečné.

Dobrovoľný hasičský zbor v rokoch 1951 až 1996

Nová kapitola v dejinách hasičského zboru je spätá s rokom 1951. Toto obdobie je v mnohom podobné tomu, ktoré sa začalo písať v roku 1924. Podobnosť je najmä v pôsobnosti

jej hlavných predstaviteľov. Do zboru prišlo 10 nových členov.⁴⁵⁹ Mnohí z nich obetovali hasičskému zboru desaťročia života a stali sa významnými funkcionármi zboru. Ich mená sú: Ján Bednár, Augustín Jursa, Štefan Gažo, Jozef Čapkovič a Viliam Horník (členom sa stal až v roku 1956). V roku 1951 za veliteľa zboru zvolili Justína Kocána, za predsedu Františka Žigraya, za tajomníka Augustína Jursu a za pokladníka Jozefa Valentoviča.⁴⁶⁰ Činnosť Zemskej hasičskej jednoty na Slovensku zanikla 16. septembra 1951.

Členovia DHZ z roku 1951 (zľava: František Žigray – predseda, František Krajčovič, Jozef Jursa, Jozef Valentovič, Tomáš Svitek, Justín Kocán, páter Jozef Horvátik, Štefan Martinkovič, Štefan Junas, Štefan Choreň, Albert Čapkovič, Štefan Taraba, Ján Gažo)

Došlo k premenovaniu organizácie na Československý zväz požiarinej ochrany. V roku 1954 hasičský zbor dostal novú striekačku s benzínovým pohonom striekacieho agregátu. Požiarna družstvo získalo pri tejto príležitosti tretiu výkonnostnú triedu.⁴⁶¹ S novou striekačkou sa začalo družstvo zúčastňovať okresových cvičení a previerok pripravenosti „hasičských súťažní.“ Prepravu striekačky na súťaž zabezpečovalo JRD. Vznikli veľmi dobré vzťahy s predstaviteľmi JRD, ktorí podporovali hasičský zbor. Nová technológia potrebovala pravidelnú údržbu. Údržbu striekačky dostal na starosť František Hrkča a Tibor Gádoši.⁴⁶² Druhý menovaný sa zároveň stal prvým strojníkom na striekačke s benzínovým pohonom. V tom období sa zvýšil dôraz na prevenciu. Dlhodobým preventívom požiarinej ochrany bol člen DHZ Václav Škoda. Zaujímavá je jeho výpoveď zo školenia: „Písal sa rok 1954 a absolvoval som intenzívne dvojmesačné školenie v Sokolovciach. Hneď po príchode som vyfotografoval hasičskú uniformu a podriadil sa prísnemu školeniu.“ Ďalšia zmena vo vedení zboru nastala v roku 1956. Za veliteľa zvolili Štefana Gažu a za predsedu Ernesta Čapkoviča.⁴⁶³ V tom roku do hasičského zboru vstúpilo 16 nových členov.⁴⁶⁴

V súvislosti s dejinami dobrovoľného hasičstva vyslovujeme ľútosť nad tým, že sa nám nezachovali, resp. sa nám nepodarilo získať materiály, v ktorých sú bližšie informácie týkajúce sa hasičského zboru v období rokov 1956–1996. Informácie sme získavali len od posledných žijúcich členov hasičského zboru z toho obdobia. S určitou otázkou vieme napísať,

⁴⁵⁹ Matrika členstva Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1924, s. 6.

⁴⁶⁰ Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929–1956, s. 46–49. V zápisnici sú funkcie členov uvedené v nasledujúcich rokoch 1954 až 1956. Z výpovedí posledných žijúcich členov zboru z toho obdobia ale vieme, že hlavnými predstaviteľmi zboru boli zvolení do funkcie v roku 1951.

⁴⁶¹ TOMOVIČ, c. d., s. 35.

⁴⁶² Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929–1956, s. 50.

⁴⁶³ Zápisnica Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1929–1956, s. 49.

⁴⁶⁴ Matrika členstva Hasičského sboru v Dolnom Dubovom, 1924, s. 19–27.

že na konci 50. rokov minulého storočia za veliteľa zboru zvolili Jána Bednára. Pravdepodobne na začiatku 80. rokov ho nahradil Milan Oravec, ktorý s malou prestávkou v roku 1996 pôsobil v tejto funkcii až do roku 2009. Ernesta Čapkoviča nahradil vo funkcii predsedu zboru František Hrkča. Po Františkovi Hrkčovi bol zvolený za predsedu Augustín Jursa, ktorý túto prácu vykonával až do roku 1989. Za nového predsedu bol v roku 1989 zvolený Viliam Horník. Tajomníkom zboru v tomto období bol Augustín Jursa a Jozef Čapkovič. Pokladníku mali postupne po Jozefovi Valentovičovi na starosti Jozef Jursa, Ján Bednár a Augustín Jursa. Nezabudnuteľným strojníkom tohto obdobia bol Jozef Behul. Ďalším dlhodobým strojníkom bol aj Jozef Bažány. Funkciu strojníka ešte zastával Zdenko Hejnár.

Výbor DHZ z konca 70. rokov minulého storočia (zľava v popredí: Štefan Gažo, Ján Bednár – veliteľ, Tibor Gádoši, Augustín Jursa – predseda, Jozef Jursa, Jozef Čapkovič – tajomník)

Súťažné družstvo DHZ z roku 1986 (horný rad zľava: Jozef Hrkča, Jozef Bažány – strojník, Milan Tomašovič, Ján Horváth, Viliam Horník, Ján Chvala, Tibor Horváth, dolný rad zľava: ?, Dušan Horváth, Milan Oravec, Jozef Behul, Jozef Valentovič, Peter Horník, Daniel Chvala)

šport. Naši hasiči pravidelne začali reprezentovať obec na súťažiach previerok pripravenosti. Výraznou pomocou pre hasičský zbor bola výstavba obecného vodovodu v rokoch 1989–1990.⁴⁶⁵ Hasičský zbor mohol začať využívať 42 hydrantov, ktoré boli umiestnené

Vytvorenie podmienok na stretávanie sa vo vlastných priestoroch bolo hasičskému zboru umožnené v roku 1968. V priestoroch novostavby MNV a KD bol zriadený osobitný priestor pre hasičský zbor. Oveľa kvalitatívnejšie podmienky sa vytvorili až v roku 1986, keď sa realizovala pristavba MNV a KD. Projekt riešil aj výstavbu požiarnej zbrojnice so zásadacou miestnosťou a skladom. Novovytvorené priestory boli hasičskému zboru odovzdané v roku 1986.⁴⁶⁶ Hasičský zbor sa v tej dobe zúčastňoval aj brigád na stavbách, ktoré organizoval MNV. Do popredia sa dostával aj hasičský

⁴⁶⁵ OBECNÁ KRONIKA obce Dolné Dubové II., s. 95.

⁴⁶⁶ TAMŽE, s. 309.

v každej časti obce⁴⁶⁷. Ich realizáciou sa vytvoril veľmi rýchly prístup k zdroju vody pri likvidácii prípadných požiarov. Časy veľkých požiarov boli už minulosťou, to ale neubralo nič na dôležitosti hasičského zboru. Vyskytovali sa však menšie požiare, pri ktorých boli vždy nápomocní dobrovoľní hasiči. Väčší požiar vypukol v roku 1977, keď horel rodinný dom. Ľudskú obeť si vyžiadala požiar rodinného domu v novembri 1984, pri ktorom zahynul Vincent Stano. Pre rozsiahlosť požiaru museli byť privolaní aj požiarníci z Trnavy.⁴⁶⁸

Členovia DHZ z roku 1990 (zľava: Ján Chrvála, Milan Tomašovič, Leonard Hřčka, Jozef Behúl, Jozef Behúl, Jozef Čapkovič - tajomník, Milan Oravec - veliteľ, Augustín Jursa, Tibor Gádoši, Viliam Horník - predseda)

V roku 1990 sa premenovala celostátna organizácia združujúca dobrovoľné hasičské zbory na Zväz požiarnej ochrany ČSFR.⁴⁶⁹ Dňa 8. augusta 1992 hasičský zbor oslavoval 100 rokov od založenia. Usporiadateľom osláv bol obecný úrad. Po slávnostnej omši pokračovali oslavy v KD. Na oslavách sa zúčastnili pozvaní hostia, vyšší predstavitelia zväzu a zástupcovia zo susedných obcí. Okresný veliteľ udelil členom zboru medaily. Za prikladnú prácu ocenili Jána Bednára, Štefana Gažu, Jozefa Behúla a Milana Oravca. Medaila za vernosť bola udeľená: za 50-ročnú činnosť – Jozefovi Jursovi; za 40-ročnú činnosť – Jánovi Bednárovi, Augustínovi Jursovi, Štefanovi Gažovi a Jozefovi Čapkovičovi; za 20-ročnú činnosť – Milanovi Oravcovi, Jánovi Chrválovi, Milanovi Stanovi a Milanovi Tomašovičovi; za 15-ročnú činnosť – Leonardovi Hřčkovi.⁴⁷⁰ V roku 1993 vzniká samostatná republika; dochádza k ďalšej zmene názvu celostátnej organizácie na Dobrovoľnú požiarnu ochranu SR.⁴⁷¹ Výbor nášho hasičského zboru pracoval v rovnakom zložení až do roku 1996. Jedinou zmenou bola výmena na pozícii strojníka. Od roku 1994 sa strojníkom stal Daniel Chrvála, ktorý túto prácu vykonáva podnes. V závere možno povedať, že skončila ďalšia dlhá kapitola jednej generácie, ktorej životnou záľubou bolo dobrovoľné hasičstvo.

Dobrovoľný hasičský zbor v rokoch 1996 až 2012

Tretou významnou kapitolou v histórii dolnodubovského hasičstva je príchod mladých ľudí do vedenia hasičského zboru. Na začiatku roku 1996 bol zvolený nový výbor.⁴⁷² Za veliteľa zboru zvolili Daniela Vyskoča, za predsedu Martina Tomoviča a za tajomníka Rastislava Va-

⁴⁶⁷ Zoznam hydrantov v obci Dolné Dubovo

⁴⁶⁸ TOMOVIČ, c. d., s. 35.

⁴⁶⁹ GLEŠK, P. – KURHAJEK, P.: Hasičstvo a záchranníctvo. Bratislava : Ministerstvo vnútra SR 2004, s. 57.

⁴⁷⁰ Zápisnica so slávnostnej udalosti pri príležitosti 100. ročnej histórii DHZ, s. 2-3.

⁴⁷¹ GLEŠK, P. – KURHAJEK, P.: Hasičstvo a záchranníctvo. Bratislava : Ministerstvo vnútra SR 2004, s. 57.

⁴⁷² Zápisnice obecného zastupiteľstva, 1996, s. 2.

lenta. Pokladníkom zboru bol naďalej Augustín Jursa. Strojníkom bol už osvedčený Daniel Chrvála. Za referenta prevencie zvolili Miroslava Holca a za organizačného referenta Jána Chrválu. V roku 1996 mal

Súťažné družstvo DHZ z roku 1996

(horný rad zľava: Miroslav Holec, Daniel Chrvála – strojník, Jozef Behúl, Martin Tomovič, Jozef Holec, Rudolf Brhel, dolný rad zľava: Martin Šediva, Daniel Vyskoč, Vladimír Kudeláš)

sa uskutočnila 8. júna 2002. Prvým bodom osláv bola sv. omša, kde sa posvätila rekonštruovaná hasičská vlajka. Druhým bodom bolo ocenenie členov hasičského zboru, ktoré

Členovia DHZ z roku 2002 (zľava: Branislav Behúl, Augustín Jursa, Ján Chrvála, Jozef Čapkovič, Pavol Horvátovič, Daniel Chrvála, Martin Tomovič - predseda, Miroslav Holec, Milan Oravec – veliteľ, Milan Stano, Viliam Horník, Marek Chrvála, Tomáš Oravec)

⁴⁷³ Evidencia členov základných organizácií Zväzu požiarnej ochrany, 1996, s. 1-10.

⁴⁷⁴ Zápisnice obecného zastupiteľstva, 2002, s. 42.

Súťažné družstvo DHZ z roku 2006 (horný rad zľava: Branislav Behúl, Marek Chrvála, Daniel Chrvála- strojník, Martin Tomovič, Jozef Behúl, dolný rad zľava: Milan Stano, Marián Horváth, Pavol Horvátovič, Tomáš Oravec)

V roku 2008 sa družstvo umiestnilo na 3. mieste v krajskej previerke pripravenosti, ktorá sa uskutočnila v Gbeloch. Pohár a umiestnenie vybojovali tieto členky družstva: Monika Martinkovičová, Lucia Hettešová, Júlia Lančaričová, Lucia Špaleková, Simona Dekanová,

Súťažné družstvo dorasteniek - Gbely 2008 (Michela Krivošíková, Lucia Hettešová, Monika Martinkovičová, Silvia Matejkovičová, Lucia Špaleková, Jana Strážová, Júlia Lančaričová, Simona Dekanová)

venosti naďalej vykonáva preventívnu a zásahovú činnosť. Voľba nového výboru sa uskutočnila v roku 2012. Výbor pracuje v tomto zložení: veliteľ – Marek Chrvála, predseda – Martin Tomovič, tajomník – Monika Martinkovičová, pokladník – Lucia Hettešová, stroj-

niku obec zakúpila dopravné požiarné vozidlo „Avia“ na prevoz techniky a osôb. Zmena veliteľa v hasičskom zbore sa uskutočnila v roku 2009, kedy túto funkciu prebral Marek Chrvála.⁴⁷⁵ V tom období odchádza z obce Jozef Behúl ml., jeho funkciu tajomníka a pokladníka preberá predseda zboru Martin Tomovič. Výraznou zmenou a oživením v hasičskom zbore bolo založenie súťažného družstva dorasteniek. Družstvo sa založilo v roku 2007 a zároveň sa pričlenilo o najväčší „športový“ úspech zboru v jeho histórii.

Silvia Matejkovičová, Michela Krivošíková a Jana Strážová. Pozoruhodný na všetkých úspechoch našich družstiev je fakt, že všetky umiestnenia vybojovali so zastaranou technikou, čo svedčí o výbornej pripravenosti s nadväznosťou na absolvované tréningy. Pre rozvoj a napredovanie hasičstva v našej obci je potrebná práca s deťmi. V roku 2011 bolo preto založené družstvo žiakov. Zodpovednosť za žiakov si zobrala na starosť Júlia Lančaričová a Monika Martinkovičová. Hasičský zbor okrem reprezentácie zboru a obce na previerkach pripravenosti naďalej vykonáva preventívnu a zásahovú činnosť. Voľba nového výboru sa uskutočnila v roku 2012. Výbor pracuje v tomto zložení: veliteľ – Marek Chrvála, predseda – Martin Tomovič, tajomník – Monika Martinkovičová, pokladník – Lucia Hettešová, stroj-

Súťažné družstvo DHZ z roku 2012 (zľava: Roman Špalek, Dušan Hamar, Dano Chrvála – strojník, Ľubomír Jablonický, Martin Tomovič, Marek Chrvála, Tomáš Matejkovič)

nik – Daniel Chrvála, referent prevencie – Ľubomír Jablonický a referent mládeže – Júlia Lančaričová. O údržbu techniky sa starajú: Daniel Chrvála, Marek Chrvála a Milan Stano ml. Na začiatku roku 2012 mal hasičský zbor 34 členov.

Najstaršia žijúca generácia členov DHZ, rok 2012 (Štefan Gažo, Milan Stano, Ján Chrvála, Augustín Jursa, Viliam Horník, chýba – Jozef Čapkovský)

Pri písaní tejto časti monografie nebolo možné spomenúť všetky mená hasičov, ktorí pôsobili, alebo pôsobia v našom dobrovoľnom hasičskom zbore. Už len ich samotná existencia bola, a zaiste aj v budúcnosti bude veľkým prínosom pre obec. Mnohokrát zachraňovali majetky a životy našich spoluobčanov, vystavovali sa riziku, vykonávali prevenciu a vzorne reprezentovali zbor a obec. V tomto roku bude príležitosť spomenúť si na všetky ich činy a mená. Pred 120 rokmi sa našli „prváci“, ktorí sa usťachtílymi myšlienkami o dobrovoľnom hasičstve zaoberali. Na záver vyslovujeme všetkým našim hasičom želanie, aby sa po vykonaných zásahoch bezpečne vrátili domov, pretože im veľa dní bez požiarov a veľa úspechov pri reprezentácii hasičského zboru a obce.

⁴⁷⁵ Zápisky obecného zastupiteľstva, 2009, s. 35.

Dôležité funkcie v Dobrovoľnom hasičskom zbere v Dolnom Dubovom: 1892 – 2012

veľiteľ rok zvolenia	predseda rok zvolenia	tajomník rok zvolenia	strojník rok zvolenia	pokladník rok zvolenia
Ondrej Bohunický 1892	Cyril Horváth 1929	Ľudovít Jursa 1924	Marcel Michalík 1924	Matúš Horvatovič 1892
Vojtech Plechlo 1904	Jan Habara 1930	Ján Habara 1930	Štefan Hríčka 1930	Ladislav Behúl 1924
Michal Svitek 1924	Vojtech Plechlo 1939?	Augustín Taraba 1947	Justin Kocán 1947	Dominik Varadin 1943?
Justin Kocán 1951	Tomáš Svitek 1947	Augustín Jursa 1951	Tibor Gádoši 1951	František Zigray 1947
Štefan Gažo 1956	František Zigray 1951	Jozef Čapkovič -	Jozef Behúl -	Jozef Valentovič 1951
Ján Bednár 1956	Ernest Čapkovič 1956	Rastislav Valent 1996	Jozef Bažány -	Jozef Jursa -
Milan Oravec -	František Hríčka -	Jozef Behúl ml. 2000	Zdenko Hejnár -	Ján Bednár -
Daniel Vyskoč 1996	Augustín Jursa -	Martin Tomovič 2010	Jozef Behúl -	Augustín Jursa -
Milan Oravec 1996	Viliam Horník 1989	Monika Martinkovičová 2012	Daniel Chrvála 1994	Martin Tomovič 2010
Marek Chrvála 2009	Martin Tomovič 1996	-	-	Lucia Hettešová 2012

Športová činnosť

J. Svitek

Z histórie futbalu v Dolnom Dubovom

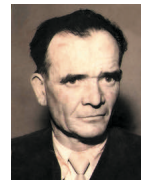
Začiatky dolnodubovského športu, a tým samozrejme najmä futbalu, v spomienkach našich najstarších žijúcich občanov siahajú do obdobia po skončení II. svetovej vojny, keď začali v obciach nášho štátu vznikať nové mládežnícke organizácie s názvom „Zväz mládeže,“ resp. „Zväzarm,“ ktoré v nich

Futbalové ihrisko smerom na Kátlovec

ciálne povojnové začiatky boli niekedy okolo roku 1950, keď naši futbalisti nadšenci vydolovali od miestneho farára vdp. Jozefa Horvátiaka, inak človeka mládeži veľmi nakloneného, prísľub uvoľnenia časti farských pozemkov za dedinu smerom na Kátlovec na výstavbu futbalového ihriska. Dovtedy sa totiž futbalcovia mladí Dolnodubovčania mohli realizovať len v neregulárnych hracích podmienkach na tzv. pažiati za cintorinom.

Prvým organizátorom hráčkeho futbalového kolektívu a zároveň sponzorom, ktorý kúpil dresy i ostatnú potrebnú výstroj a výbavu, a prirodzene tým i celkovým šéfom klubu sa stal dnes už nebolý Augustín Taraba (*1909-1988). Zo spomienok žijúcich pamätníkov vyplýva, že jednoznačným lídrom novovytvoreného kolektívu hráčov bol v tom čase jeho syn Jozef (*1935), futbalista „joklovského typu“,⁴⁷⁶ ktorý však čoskoro odišiel do hlavného mesta za študijnými a pracovnými povinnosťami. Klub mal A-mužstvo a dokonca i dorast, hrali sa však iba priateľské zápasy a obľúbené boli najmä časté turnaje s mužstvami zo susedných a blízkych dedín. K ďalším dubovským futbalovým nadšencom a vedúcim organizátorom v tom čase patrili dnes už tiež nebolý Jozef Huta (1916-2006). V roku 1956 bolo vedením okresu rozhodnuté vystavať na pozemku, kde stálo ihrisko, pekáreň a futbalisti sa museli sťahovať. V spolupráci s vtedajším vedením novovzniknutého JRD sa v roku 1958 vybudovalo nové futbalové ihrisko na mieste, kde stojí doteraz. V lete v roku 1959 išli naši futbalisti na turnaj do Nižnej, po čom bola zábava a na nej sa zrodil nápad na založenie oficiálnej športovej obecnej organizácie – Telovýchovnej jednoty Dolné Dubové, ktorý sa v tom istom roku aj zrealizoval. V niečom nám poradili naši hostitelia a s legislatívou nám pomohol aj pán Roland Osváld, vtedajší pracovník okresnej osvetý a neskorší dlhoročný šéf ATJ (Asociácia telovýchovných jednot) v okrese Trnava. Jeho osvetovým spolupracovníkom i pomocníkom pri procese zakladania TJ bol tiež Leonard Kocán (1935-2007), neskôr dlhoročný predseda MNV a starosta našej obce, ktorý potom aj v spomínaných funkciách bol neprehliadnuteľnou osobnosťou pre dolnodubovský futbal. No, a keďže spomínaná výstavba ihriska, ale i následná športová činnosť TJ sa pochopiteľne niesla v „gescii“ miestneho JRD, pôvodný názov organizácie bol následne doplnený do podoby: Telovýchovná jednota Družstevník Dolné Dubové.

Augustín Taraba

Podľa spomienok horeuvedených pamätníkov a tiež z obecnej kroniky vyplýva, že prvým predsedom založenej TJ sa stal Dominik Horník (1932-1971) a v jej štruktúrach sa uvádzajú ešte napr. Ján Svitek (1926-1975), Jozef Štepko (1934-2010), Augustín Jursa (1929) a už spomínaný Jozef Huta, ktorý po „Dominovi“ Horníkovi neskôr prevzal funkciu predsedu. Zo žijúcich hráčov tohto obdobia je dnes najstarší pravdepodobne Jozef Čapkovič (*1932) s jemu vlastnou nezabudnuteľnou nekompromisnosťou v obranných zákrokoch, ktorý spolu s Tiborom Kocánom sú z tej starej gardy asi jediní, ktorí dodnes za postrannou čiarou nie sú súčasný dubovský futbal ešte stále prežívajú. Určitou raritou nášho mužstva v tomto období bol napr. i fakt, že v základnej zostave často nastupovali do zápasov všetci traja bratia Kocánovi (Tibor, František, Emil).

Dominik Horník

Možno konštatovať, že táto „živadána etapa“ dolnodubovského registrovaného futbalu trvala približne do roku 1972, keď bol do funkcie predsedu TJ Dolné Dubové zvolený

⁴⁷⁶ S výbornou technikou, dribling, prihrávky pätičkou vrátane streľbou nožníkami, čo bolo vtedy na dedinských ihriskách nevidané (spomienka pamätníka S. K.).

Jozef Martinkovič

Jozef Martinkovič. Menovaný sa narodil 2. 3. 1940 v Dolnom Dubovom a registrovaným hráčom TJ sa stal od jej založenia. Bol dlhodobým úspešným brankárom, ktorý svoju aktívnu činnosť ukončil v roku 1970. Od roku 1965 do roku 1970 pôsobil v TJ súčasne ako člen výboru – pokladník. Po ukončení aktívnej činnosti od roku 1970 do roku 1972 bol tajomníkom TJ a od roku 1972 až do roku 1990 jej predsedom. Počas tohto obdobia aktívne spolupracoval s OFZ (okresný futbalový zväz) v Trnave. Kumulatívne s funkciou predsedu bol dlhoročným trénerom A-mužstva, dorastu i žiakov. Je živou legendou dolnodubovského futbalu v jeho viac ako 50-ročnej histórii, ktorú predkladáme v nie celkom vyčerpávajúcej rekapitulácii umiestnení v ročných tabuľkách, resp. v zoznamoch našich hráčov a funkcionárov.

K ďalším významným členom našej TJ v jej viac ako päťdesiatročnej histórii sa radi Peter Horvátovič (1949). Od roku 1966 bol registrovaný ako hráč A-mužstva Dolné Dubové. Ešte ako aktívny hráč prevzal v roku 1980 vo výbere TJ funkciu pokladníka, ktorú vykonával až do roku 1985. Aktívnu činnosť ukončil v roku 1981. Od r. 1985 až do roku 2009 vykonával nezabudnuteľným spôsobom funkciu hospodára. Je potrebné uviesť, že to bolo v úzkej spolupráci s manželkou Paulínou (1958), a táto spolupráca bola pre TJ jednoznačne prínosom. Tretím služobne najstarším a v súčasnej dobe asi najnepostrádateľjším pracovníkom v dolnodubovskom futbale je Dušan Martinkovič (1968), syn vyššie uvedeného Jozefa Martinkoviča, ktorý po skončení aktívnej

Futbalové ihrisko v roku 1978

Futbalové ihrisko v roku 1984

činnosti prešiel v dolnodubovskom futbale celým spektrom trénerskej a funkcionárskej činnosti, a tieto jeho aktivity dodnes stále pretrvávajú.

Rekapitulačná tabuľka umiestnení TJ Dolné Dubové počas celej jej existencie v organizovanom futbale je zrkadlom jej úspešných i menej úspešných rokov činnosti. Po už spomínanej „ivodnej etape“ prišla určitá stabilizácia výkon-

nosti a dolnodubovský futbal si získaval na okolí rešpekt. V osemdesiatych rokoch sa v Dolnom Dubovom vytvorila na naše pomery naozaj silná futbalová partia, ktorá dosiahla viaceré tabuľkové i postupové méty, ale predovšetkým produkovala futbal, na ktorý sa dalo naozaj pozerieť. Doma i vonku ich nazývali „mužstvom hviezd.“ Mnohí dostali na spôsob Brazilčanov futbalové mená, pod ktorými sú identifikovateľní dodnes (pozri zoznam). Toto mužstvo si zenit výkonnosti udržiavalo až do začiatku deväťdesiatych rokov, keď bolo potrebné okrem vylepšenia ekonomickej situácie klubu vykonať generáciu výmenu hráčského kádra a angažovať k nemu trénerskú osobnosť.

Tieto úlohy zabezpečil človek z práve vznikajúcej podnikateľskej vrstvy pán Jaroslav Hutta (1956), ktorý prevzal vedenie klubu a vytvoril okolo seba kolektív, schopný vykonať v TJ ozdravovací proces, včítane angažovania trénerskej osobnosti pána Štefana Liptáka. Tomuto kolektívu, ktorý pracoval spolu v rokoch 1995-1999, dávali prezývky podľa jeho protagonistov ako „Huttovci“, resp. „Liptákovci.“ Uvedené roky boli obdobím najväčších úspechov a zviditeľnenia dolnodubovského futbalu a športu vôbec. Dvojnásobný postup až do okresných majstrovstiev a predvedená hra vzbudzovali rešpekt v oveľa väčších a futbalovo známejších obciach trnavského kraja.

V mužstve vládol veľmi kolektívny duch, počas letných prestávok umocňovaný spoločnými poznávacími zájazdmi po Slovensku, na ktoré sa dodnes spomína.

Naš úspešný zakončovateľ Jozef Šurina (Kešný) dal v postupovej sezóne 1995/96 z celkovo 80 strelených gólov nášho mužstva 37, z toho v jesennej časti 27, čo bol rekord medzi najlepšími strelcami mužstiev všetkých súťažných kategórií zo západoslovenského kraja a dostalo sa mu za to oficiálne ocenenie od futbalového zväzu. Podobne s rešpektom boli spomínané mená našich hráčov, o ktorých bol na okolí eminentný záujem, napr.: o nášho mimoriadne obetavého brankára Františka Sviteka, jeho brata Štefana (Keko), Jozefa Martinkoviča (Marten), Jozefa Jursu (Jogi), Miloša Pakanca, Augustína Horvátha, Luboša a Miloša Horvátha, Jozefa Demoviča, Dušana Martikoviča (Pecko) a ďalších. Toto úspešné obdobie dubovského futbalu však skoro skončilo. Zatiaľ sa ho až dodnes nepodarilo zopakovať napriek dlhodobej snahe vedenia obce s riešením finančnej situácie TJ i jej personálnej obsadenia. V sezóne 1999/2000 boli vo vedení TJ dokonca dve ženy, vtedajšia starostka Mária Tomovičová ako jej štatutárny zástupca. Ekonomkou TJ bola Ing. Anna Horváthová.

TJ za pomoci predstaviteľov obce bola a je počas mimosúťažného obdobia aj organizátorom mnohých hodnotných turnajov vo všetkých vekových kategóriách. V kategórii mužov v roku 1989 sme boli tvorcami a hlavnými organizátormi veľmi úspešného a známeho zimného turnaja, ktorý sa stal neskor súčasťou zimnej prípravy viacerých klubov. Od roku 1998 organizuje TJ Dolné Dubové počas letnej súťažnej prestávky každoročne turnaj na počesť nášho predčasně zosnulého futbalistu a kamaráta Jozefa Hrečku (1969-1997). Tento turnaj je v obci významnou športovou a spoločenskou udalosťou. Doteraz (rok 2011) mal odohraných 13 ročníkov s nasledovnou bilanciou pre našu TJ:

1. miesto	2. miesto	3. miesto	4. miesto
5 x	2 x	2 x	4 x

S takmer každoročnou periodicitou organizuje TJ u nás aj turnaje mládeže. Mimo kompetencie TJ sa organizujú i zápasy a turnaje „starých pánov.“ Na dokreslenie detskej futbalovej histórie našej obce treba uviesť i čiastočnú chronológiu výstavby a rekonštruk-

Mužstvo TJ z roku 1960

horný rad zľava: Augustín Sersen, Leonard Horváth, Milan Juran, Tibor Kocán, František Kocán, Dominik Horník, dolný rad zľava: Viliam Čapkovič, Jozef Čapkovič, Stanislav Špišák, Jozef Zachar, Vladimír Študenc, Jozef Bohunický

Mužstvo TJ z roku 1965

horný rad zľava: Dušan Krajčovič, Igor Horváth, Peter Horvátovič, Kamil Lehuta, Jozef Kocán, dolný rad zľava: Jozef Horvátovič, Štefan Kocán, Jozef Bednár, Jozef Martinkovič, Jozef Behál, Milan Juran

Mužstvo TJ z roku 1977

horný rad zľava: Anton Hřčka, Matúš Choreň, Ján Martinkovič, Štefan Svitek, Augustín Horváth, Jozef Sprušanský, Milan Svitek, Jozef Remená, Pavol Krajčovič, Jozef Martinkovič – tréner, predseda, Stanislav Behál, dolný rad zľava: Ondřej Gróf, Ľudovít Behál, Peter Horvátovič, Milan Polakovič, Ján Horváth, Jozef Hřčka, Viliam Bednár

Mužstvo žiakov TJ z roku 1978

horný rad zľava: Jozef Martinkovič – tréner, predseda, Jozef Horváth, Jozef Hetič, Peter Behál, Jozef Martinkovič, František Svitek, Jozef Jursa, dolný rad zľava: Miloš Kubiš, Štefan Demovič, Ján Horváth, Jozef Bednár, Štefan Hejnár, Miroslav Holec, Dušan Martinkovič

Mužstvo TJ z roku 1981

horný rad zľava: Jozef Martinkovič – tréner, predseda, Dušan Slabý, Milan Svitek, Kamil Čapkovič, Jozef Čapkovič, Ján Lopatka, Peter Horvátovič, dolný rad zľava: Ján Horváth, Jozef Šurina, František Svitek, Ľudovít Behál, Marián Moravský, Jozef Čapkovič

Mužstvo TJ z roku 1987

horný rad zľava: Jozef Martinkovič – tréner, predseda, Miloš Horváth, Jozef Horváth, Jozef Čapkovič, Štefan Demovič, Augustín Horváth, Štefan Svitek, Tibor Velický, dolný rad zľava: Miroslav Holec, Dušan Martinkovič, Jozef Hřčka, František Svitek, Jozef Januščík, Štefan Jursa, Jozef Šurina

Mužstvo TJ z roku 1996

horný rad zľava: Jozef Svitek, Ľubomír Houdek, Peter Horvátovič, Ján Lopatka, Roman Lukačovič, Radovan Svitek, Peter Török, Peter Horník, Miloš Pakanec, Ľuboš Bartoš, Štefan Svitek, František Svitek, Štefan Lipiák – tréner, Jaroslav Huta – prezident, Vladimír Martinkovič, dolný rad zľava: Michal Horváth, František Kováč, Miloš Horváth, Jozef Demovič, Jaroslav Hevier, Dušan Martinkovič, Jozef Jursa, Ján Džecha

Mužstvo TJ z roku 2006

horný rad zľava: Roman Lukačovič, Jozef Kankara, Tomáš Dananai, Miloš Pakanec, Jozef Kolenič, Stanislav Chrvla, Matej Šurina, Roman Lukačovič, Stanislav Herceg, dolný rad zľava: Peter Svitek, Roman Svitek, Pavol Horvátovič, Marek Horník, Marek Chrvla, Michal Horváth, Miroslav Holec, Jozef Jursa

Mužstvo žiakov TJ z roku 2008

horný rad zľava: Štefan Demovič – asistent, Peter Horník – asistent, Tomáš Saradin, Patrik Paukovič, Jakub Demovič, Kristián Bažány, Jozef Bednár, Adrián Dekan, Patrik Hracho, Marek Lopatka, Dušan Martinkovič – tréner, dolný rad zľava: Marcel Houdek, Patrik Hodulík, Ondrej Lančarič, Jakub Šurina, Adam Mirga, Miloš Saradin, Radoslav Mirga, Martin Gottwald

Mužstvo TJ z roku 2011

horný rad zľava: Pavol Horvatovič, Andrej Drobny, Miloš Svitek, Jakub Demovič, Alexander Jursa, Martin Bednár, Filip Magula, Matej Šurina, Miroslav Holec, Michal Horváth, Mária Horváth-tréner, Andrej Horváth, dolný rad zľava: Roman Svitek, Peter Lančarič, Tomáš Saradin, Karol Šurina, Lukáš Behul, Jakub Ríha, Maroš Psova

cie športového areálu našej TJ. Z obecnej kroniky sa dozvedáme, že pôvodné šatne z doby výstavby ihriska boli v roku 1982 nahradené novým komplexným sociálnym zariadením spolu s tribúnou pre divákov. Výstavba sa uskutočnila v tzv. „akcii Z“: a zúčastnili sa na nej najmä športovci a ostatní priaznivci dolnodubovského futbalu. Následne si v roku 1987 športovci svojpomocne vybudovali zo strany od obce barierové oplotenie. Ďalšie výraznejšie úpravy areálu sa konali za už spomínanej éry „Huttovcov“ v rokoch 1995-1999, kedy sa renovovali staré šatne i umelé osvetlenie na tribúne, rozšírilo sa oplotenie areálu zo strán za brámkami a vybudovalo sa ochranné ohradenie ihriska i striedačky. Z najnovších investičných akcií je potrebné spomenúť inštalovanie záchytných sietí za brámkami.

Ako prílohu uvádzame, že v Dolnom Dubovom majú korene i bývalí futbaloví reprezentanti Československa Ján a Jozef Čapkovičovi, ďalej Vojtech Varadin či Miroslav Horvatovič.

V roku 2009 si TJ Dolné Dubové pripomenula a v spolupráci s vedením obce zabezpečila oslavu 50. výročia svojej existencie. Na nej zaznelo okrem želaní lepšej budúcnosti nášmu futbalu a množstva poďakovaní všetkým jej protagonistom (hráčom i funkcionárom), starostom obce – neobohému páňovi Leonardovi Kocánovi, pani Márii Tomovičovej a Ing. Marekovi Hrkovi i toto recesné vyznanie možno budúceho nášho športovca:

*Keď vyrastiem, vec je istá,
bude zo mňa futbalista.
Sláva, prachy, to ma láka,
takže pôjdem do Spartaka.*

*Obe nohy mám však ľavé,
asi skončím v Bratislave.
V Atómke mám strýka síce!
Budú stačiť Bohunice.
Lenže to, čo ma nebvá,
sú tie ich zimné prípravy.
Preto keď mi dáte lôve,
môžem hrať aj za Dubové.*

Ostatné športy

Okrem futbalu, ktorý v našej obci prirodzene bol a je úplne nosným športovým odvetvím, sa v minulosti pod záštitou Zväzarmu konávali na pažiti pod cintorinom i preteky v streľbe a v zime dokonca biatlon, ktorý mával štart i cieľ vedľa cintorína pri bývalej hasičskej zbrojnici, a jeho trasa viedla až okolo bývalého majera a spať.

Z Dolnodubovčanov v tomto športe vynikal Štefan Mihálik (1937-2008).

V prvom rade to bol však stolný tenis, ktorý sa hral u nás v rokoch 1979 až 1984 dokonca súťažne a dodnes sa konávajú tzv. vianočné turnaje. Jeho hráčskymi i funkcionárskymi protagonistami boli nasledovní Dolnodubovčania (poradie podľa roku narodenia): Viliam Čapkovič (1935-1994), Anton Hrkča (1939-1992), Pavol Krajčovič (1942), Anton Krajčovič (1943), Augustín Horváth (1955), Jozef Čapkovič (1962), Jozef Šurina (1964) a Jozef Jursa (1966). Dvaja posledne menovaní boli niekoľko rokov aj víťazmi spomínaných „vianočných turnajov.“ V roku 2011 ich nahradil člen mladšej generácie Roman Svitek (1985).

Zoznam dolnodubovských futbalistov podľa roku narodenia:
(narodení v D.D., bývalí v D.D., priznaní do D.D.)

Rok nar.	Priezvisko a meno
1926	Ján Svitek (+1975)
1929	Augustín Jursa
1930	Ing. Augustín Behul, (+1998)
1932	Jozef Čapkovič, Dominik Horník (+1971), Augustín Horváth, st.(+1996), Tibor Horváth (+1998), Ing. Ján Kolenič
1934	Vincent Horváth (+2011), Milan Behul, st.
1935	Viliam Čapkovič (+1994), Tibor Kocán, Augustín Sersen, Jozef Taraba
1936	Emil Čapkovič (+1994), Václav Skoda
1937	Štefan Mihálik (+2008)
1938	Jozef Bohunický (+1991), Valér Čapkovič, Ing. František Kocán, Viliam Horník
1939	Leonard Horváth (+2001), Anton Hrkča (+1992), Viliam Kocán, Jozef Lehuta
1940	Jozef Juran (+2009), Ing. Emil Kocán, Jozef Martinkovič, st.
1941	Jozef Gažo, František Horváth (+2005), Mgr. Viliam Hrkča, JUDr. Jozef Chvala, Stanislav Spišák (+2001)
1942	Štefan Galko (+1984), Emil Kolenič, Pavol Krajčovič, st.
1943	Vladimír Horník, Milan Juran, Michal Michalčíka, Jozef Zachar (+ 1977)
1945	Jozef Behul (+1995), Miroslav Domorák, Ing. Štefan Kocán (+2011), Dušan Krajčovič, Alexander Spišák
1946	Jozef Horváth, Ján Hrkča, Viliam Chvala, Ján Lukáč, Ivan Šipka
1947	Jozef Horvatovič, Jozef Kocán, Ján Lopatka, Milan Stano, st.

Rok nar.	Priezvisko a meno
1948	Jozef Behúl, Milan Horvátovič, Ján Kocán (+1999), Milan Oravec, st., Viktor Svitek
1949	Jozef Bažány (+1990), Jozef Bednár, st., Peter Horvátovič, st., Matúš Choreň, Ján Chrvála, Jozef Sprušanský (Bubenko)
1950	Vladimír Horvátovič, Ing. Ján Hrkča, Ján Martinkovič, Igor Horváth (+2004), Ing. Kamil Mikulčík
1951	Vladimír Damašek, Ján Horváth, Marián Horváth, st., Bohuš Choreň, Vladimír Juran, Jozef Šimončík (+2012)
1952	Milan Behúl
1953	Anton Halenár, Jozef Hrkča, Alexander Jursa, st., Jozef Martinkovič, Jozef Remenár, Vojtech Remenár
1954	Viliam Bednár, Štefan Medňanský, Anton Pinkas, Milan Ryšavý, Ing. Jaroslav Svitek, Kamil Hutta, Jozef Salman
1955	Ľudovít Behúl, Augustín Čapkovič, Jozef Čapkovič, Stanislav Damašek, Augustín Horváth, ml.
1956	Dušan Kocán, Ing. Jozef Mikulčík, Jozef Salman
1957	Jozef Melich, Marián Moravanský, Dušan Slabý, Ivan Stano, Dušan Šediva
1959	Stanislav Jursa
1960	Ing. Kamil Čapkovič, Jozef Horník, Milan Svitek (Očko), Štefan Svitek (Keko)
1961	Jozef Demovič, Zdenko Hejnár, Jozef Januščák, Ing. Štefan Jursa, Jozef Valentovič (Žitka), Pavol Slovák, Karol Šurina
1962	Jozef Čapkovič (Hornan), Jozef Holec, st., Jaroslav Kosmál, Anton Valentovič, Stanislav Svitek (+2007)
1963	Jozef Čapkovič (Crho), František Demovič
1964	Jaroslav Chalupka, František Svitek, Jozef Šurina, (Kešný), Pavol Krajčovič, ml., Michal Nádaský
1965	Jozef Bednár, Jozef Hetteš (Korzi), Miroslav Holec, st., Jozef Horváth, Jozef Martinkovič, ml. (Marten), Ing. Miloš Pakanec
1966	Ing. Peter Behúl, Štefan Hejnar (+2011), Jozef Jursa (Jogi), Miloš Kubiš
1967	Ľuboš Horváth
1968	Ľubomír Dekan (+2007), Peter Istvanec, Viliam Matejkovič, Dušan Martinkovič, (Pecko)
1969	Štefan Demovič, Jozef Hrkča (+1997)
1970	Ing. Tibor Gádoši, Jozef Juras, Ing. Peter Kučera, Peter Tomovič, Jozef Varga
1971	Peter Horník, Miloš Horváth, Patricius Kopecký (+2012), Miloš Svitek, JUDr. Ľubomír Šierko
1972	PhDr. Jozef Bednár, PhD.
1973	Štefan Gažo, Alexander Juras, Igor Tomovič
1974	Marek Jankovič, Rastislav Kocán, Daniel Vyskoč
1975	Miloš Bažány, Daniel Chrvála, Robert Nádaský, Rastislav Valent
1976	Peter Horvátovič, ml., Ing. Marek Hrkča, Miroslav Lopatka, Radovan Svitek, Jaroslav Vyskoč
1977	Vladimír Kudelás, Milan Oravec, ml.
1978	Jozef Behúl, Marek Horník, Ing. Mário Horváth, Vladimír Mužik, Ing. Andrej Šimončík
1979	Ing. Marián Horváth, Roman Lukačovič, Miroslav Pauček, Jozef Sersen
1980	Michal Horváth, Pavol Horvátovič, Andrej Jablonický, Alexander Jursa, ml., Miroslav Pinkas, Jozef Svitek, Peter Svitek
1981	Juraj Baránek, Rádím Hutta, Daniel Ivančík, Peter Pauček

Rok nar.	Priezvisko a meno
1982	Andrej Horváth, Jozef Hrkča, Marek Chrvála, Martin Jursa, Jozef Kolenič, Tomáš Lukačovič, Mgr. Matej Svitek
1983	Dominik Houdek, Stanislav Chrvála, Roman Mikulčík, Miloš Ryšavý
1984	Dušan Čiznár, ml., Pavol Šurina, ml.
1985	Peter Bobek, Pavol Holec, Ľubomír Jablonický, ml., Tomáš Kosmál, Ing. Miloš Mikulčík, Milan Roško, ml., Milan Stano, ml., Roman Svitek
1986	Juraj Mužik, Ing. Ondrej Šurina
1987	Andrej Horváth, Ľuboš Mikulčík
1988	Jozef Holec, ml., Miroslav Holec, ml.
1989	Martin Slovák, Bc. Roman Špalek, Matej Šurina
1990	Martin Bednár, Tomáš Matejkovič
1991	Lukáš Behúl
1992	Štefan Holec, Tomáš Nádaský, Miloš Svitek
1993	Karol Šurina

Poznámka: Zoznam je spracovaný pred jarnou časťou súťaže r. 2011/2012 a má obsahovať mená, ktoré sa objavovali v súpisoch A-mužstva, resp. dorastu od založenia TJ. Za prípadné nedostatky a chyby v tomto zozname sa ospravedľujeme.

Abecedný zoznam dolnodubovských futbalistov (tzv. „cudzinci“)

Vladimír Ábelovič, Pavol Augustín, Radovan Babinec, Peter Babušik, Ľubomír Bartoš (Bongo), Martin Boledovič, Milan Boledovič, Tomáš Dananai, Ján Dýcha, Emil Gála, Peter Geryk, Ondrej Gróf, Jozef Hečko, Jaroslav Hevier, Stanislav Herceg (Stinka), Pavol Horváth (Cigaň), Milan Hudec, Andrej Juras, Miroslav Juras, Jozef Kankara, František Kolarovič, Štefan Kohút, František Kolesík, František Kováč, Martin Kurek, Kamil Lehuta, Štefan Lipták, Filip Magula, Jozef Nádaský, Peter Neslušan, Lukáš Obšivan, Zdenko Obšivan, Ľudovít Oslanský, Viliam Poláček, Maroš Psota, Michal Ruc, Jakub Riha, Daniel Ruzicka, Peter Ryšavý, Eduard Štrbavý, Marián Štrbavý, Ján Študenc, Vladimír Študenc, Anton Tahotný, Peter Török, Zdeno Urban, Tibor Velický, Jozef Vyskoč.

Poznámka: Zoznam je spracovaný pred jarnou časťou súťaže r. 2011/2012 a má obsahovať mená hráčov, ktorí neboli narodení, ani bývalí v Dolnom Dubovom.

Funkcionársky aktív

Predsedovia-prezidenti TJ (chronologické poradie):		Ostatní významní funkcionári Poradie podľa roku narodenia
1. Dominik Horník	*1932 – *1970	Augustín Sersen *1935
2. Jozef Hutta	*1916 – *2006	Jozef Peško *1935 – *1980
3. Jozef Martinkovič	*1940	Rudolf Brhel *1942
4. Ing. Jozef Mikulčík	*1956	Pavol Krajčovič *1942
5. Jaroslav Hutta	*1956	Augustín Peško *1942 – *1969
6. Mária Tomovičová	*1949	Jozef Svitek *1946
6. Dušan Martinkovič	*1968	Viktor Svitek *1948
7. Ľuboš Houdek	*1962	Ing. Jozef Čapkovič *1948
		Peter Horvátovič *1948
		Stanislav Choreň *1949
		Jozef Lukač *1950 – *2006
		Jozef Nádaský –Špačince *1956
		Milan Svitek *1960
		Dušan Martinkovič *1968
		Viliam Matejkovič *1968

Tréneri (chronologicky podľa prvého pôsobenia)			
1. Jozef Martinkovič	m, d, ž	12. Jozef Šurina	m
2. Jozef Nádasy	d	13. Milan Svitek	m
3. Anton Dovičič	m	14. Andrej Horváth	m
4. Ivan Jablonický	m	15. Ing. Mário Horváth	m
5. Mikuláš Baxa	m	16. Dušan Martinkovič	d, ž
6. Štefan Lipták	m, d		
7. Augustín Martinkovič	m		
8. Emil Gála	m, ž		
9. Viliam Matejkovič	m		
10. Štefan Sadloň	m		
11. Jozef Demovič	m		

m – muži, d – dorast, ž – žiaci

Rekapitulácia umiestnenia TJ Dolné Dubové,
muži po skončení súťaže v sezónach 1956/60 až 2010/11⁴⁷⁷

Súťažný ročník	Tr./ skupina	Počet klubov	Konečné miesto	Celkový počet zápasov, súhrnné výsledky skóre, konečný bodový zisk					
				z	v	r	p	skóre	bodov
1959/60	IVB	10	9.	18	5	1	12	18 : 84	11
1960/61	IVC	7	4.	12	4	3	5	24 : 20	11
1961/62	IVB	9	9.	16	3	3	10	22 : 54	9
1962/63	IVB	9	9.	16	1	1	14	15 : 60	3
1963/64	IVB	10	6.	12	5	1	6	21 : 31	11
1964/65	III. Blava	12	11.	22	1	3	18	19 : 85	5
1968/69	IVB	10	7.	18	7	1	10	29 : 53	15
1970/71	IVB	10	8.	18	5	3	10	35 : 43	13
1971/72	IVB	10	9.	18	5	0	10	18 : 44	10
1972/73	IVA	14	14.	26	1	0	25	7 : 84	2
1974/75	IVA	13	9.	24	5	4	15	37 : 60	14
1975/76	IVA	14	14.	26	4	1	21	34 : 95	9
1976/77	IVA	11	3. P	20	13	3	4	52 : 33	29
1977/78	IIIB	16	15.Z	30	7	2	21	36 : 82	16
1978/79	IVA	8	1.P	14	10	2	2	36 : 12	22
1979/80	IIIC	16	15.Z	30	5	8	17	33 : 69	18
1980/81	IVA	14	5.	26	12	4	10	60 : 45	28
1981/82	IIIB	12	11.	22	6	2	14	19 : 75	14
1983/84	IIID	12	6.	22	12	2	8	58 : 35	26
1984/85	IIID	12	6.	22	10	5	7	50 : 44	25
1985/86	IIIC	12	11.	22	4	4	14	37 : 72	12
1986/87	IIIC	11	8.	20	6	7	7	34 : 34	19
1987/88	IVA	14	1. P	26	19	9	1	69 : 23	44
1988/89	IIIA	14	8.	26	9	6	11	42 : 48	24
1989/90	IIIB	14	8. RZ	26	9	5	12	39 : 54	23
1990/91	IIIA	14	12.	26	7	3	16	30 : 53	17
1992/93	IIIB	13	2.	24	17	3	4	64 : 31	37
1993/94	IIIB	12	6.	22	9	5	8	47 : 42	23
1994/95	IIIA	13	8.	24	10	2	12	40 : 42	22

⁴⁷⁷ Pre tabuľky konečného umiestnenia TJ Dolné Dubové muži, boli použité vybrané informácie z publikácie KUBIŠ, S.: Pamätníka Kátlovského futbalu (1932–2002). OÚ Kátlovce, 2002, kým boli obe TJ v rovnakej skupine a tiež konečné tabuľky z novin TH extra, posledné ročníky. Pozn. v sezóne 1963/64, konečná tabuľka t.j. po 18 kolách nebola v novinách TH extra zverejnená (S. K.)

Súťažný ročník	Tr./ skupina	Počet klubov	Konečné miesto	Celkový počet zápasov, súhrnné výsledky skóre, konečný bodový zisk					
				z	v	r	p	skóre	bodov
1995/96	IIIA	14	1. P	26	21	2	3	89 : 30	65
1996/97	7.L-OS	17	5.	32	16	9	7	73 : 36	56
1997/98	7.L-OS	16	1. P	30	23	4	3	63 : 19	73
1998/99	6.L-OM	16	6.	30	12	7	11	47 : 44	43
1999/00	6.L-OM	16	16.Z	30	6	2	22	25 : 74	20
2000/01	7.L-OS-A	14	13.Z	26	3	2	21	15 : 77	11
2001/02	IIIB	7	1. P	24	18	5	1	69 : 21	59
2002/03	OS-B	14	6.	26	9	7	10	50 : 66	34
2003/04	OS-A	16	11.	30	9	5	16	47 : 67	32
2004/05	OS-A	16	12.	30	7	7	16	43 : 68	28
2007/08	IIIA	16	5.	30	18	3	9	77 : 38	57
2008/09	IIIA	16	2. P	30	22	3	5	90 : 41	69
2009/10	7.L-OS-A	16	15.Z	30	5	5	20	35 : 87	20
2010/11	IIIA	13	12.	24	6	4	14	32 : 60	20

Poznámky: V sezóne 1964/65, reorganizácia Tr. IV. (najnižšia súťaž) boli zrušené.

L-OS – liga okresná súťaž, L-OM – liga okresné majstrovstvo

Od sezóny 1995/96 nastala zmena v bodovaní víťazstvo 3 body (dovtedy 2 body), remíza 1 bod a prehra 0 bodov (S. K.)

P – postup do vyššej triedy, Z – zostup do nižšej súťaže,

RZ – reorganizácia súťaží a zostup z 8. miesta

Rekapitulácia umiestnení TJ Dolné Dubové – dorast

Súťažný ročník	Tr./ skupina	Počet klubov	Konečné miesto	Celkový počet zápasov, súhrnné výsledky skóre, konečný bodový zisk					
				z	v	r	p	skóre	bodov
1983/84	IIID	6	1.	10	7	3	0	36 : 10	17
1984/85	IIID	5	1.	8	5	2	1	27 : 17	12
1985/86	IIIC	10	8.	18	6	2	10	48 : 49	14
1986/87	IIIC	9	9.	16	1	4	11	31 : 59	6
1987/88	IV	14	9.	26	9	6	11	51 : 60	24
1988/89	IIIA	14	13.	26	3	4	19	27 : 92	10
1989/90	IIIB	12	12.	22	5	1	16	29 : 99	11
1994/95	IIIA	11	9.	20	6	0	14	40 : 66	12
1998/99	II	9	1.	14	12	1	1	61 : 8	37
1999/00	OM	13	11.	24	5	3	16	25 : 71	18

Rekapitulácia umiestnení TJ Dolné Dubové – žiaci

Súťažný ročník	Tr./ skupina	Počet klubov	Konečné miesto	Celkový počet zápasov, súhrnné výsledky skóre, konečný bodový zisk					
				z	v	r	p	skóre	bodov
2008/09	OS A	16	9.	30	13	5	12	66 : 56	44
2009/10	OS A	13	13.	24	3	2	19	17 : 101	11
2010/11	OS B	12	3.	22	16	0	6	106 : 34	48

Záverčná poznámka:

Vzhľadom na viaceré objektívne i subjektívne príčiny (nedostatok informácií) nemusí byť uvedený výpočet faktov i úspechov dolnodubovského športu bez chýb.

História poľovníctva v Dolnom Dubovom

J. Jursa

Výkon poľovníctva

Poľovníctvo, podobne ako iné oblasti záujmu človeka, sa neustále mení. Zásahu na tejto skutočnosti mal okrem prudkého rozvoja ľudskej spoločnosti i neustále sa meniace životné prostredie, v ktorom žije zver. Až do polovice 19. storočia bolo poľovníctvo výhradným právom šľachty. Zrušenie poddanstva, riešenie majetkových pomerov poddaných, ale najmä nápor silnejšieho kapitalizmu začína ohrozovať výsadné postavenie šľachty v poľovníctve. V 60. rokoch 19. storočia začínajú vznikať prvé poľovnícke spolky.

O organizovanej forme poľovníctva v bývalom Uhorsku môžeme hovoriť až po legislatívnej úprave poľovníctva. To pozitívne ovplyvnilo aj zakladanie ďalších poľovníckych spolkov. Prvé zákonné články upravovali výmery poľovných revírov. Definitívnu legislatívnu úpravu sa stal v roku 1883 zákon XX/1883 o poľovníctve, ktorý bol na svoju dobu veľmi moderný a na Slovensku zostal platný až do roku 1947. Nerozlučne viazal vlastníctvo pozemku na poľovnícke právo. Vlastník mohol poľovať na svojom pozemku, ak mal minimálne 115 ha. Vlastníci, ktorí mali menšiu výmeru 30 ha v jednom celku, sa mohli spojiť a vytvoriť poľovný revír s minimálnou výmerou 115 ha. V iných prípadoch vlastníci menších pozemkov výkon poľovného práva prenajímali spolu s pozemkami obce. Tak vznikali združené poľovné pozemky znovu však s najmenšou výmerou 115 ha. Nájomné za revír bolo rozličné a určovalo sa podľa toho, kde ležal revír, aká bola druhová skladba a množstvo zveri. Napr. v okolí Trnavy bolo v tom období nájomné za 100ha 51,4 ZLK / zlatých korún/.

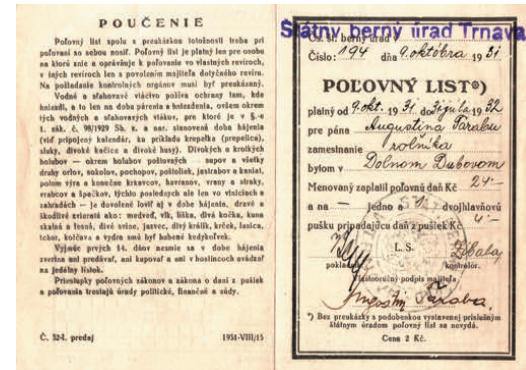
Informácie o poľovníctve v Dolnom Dubovom z obdobia Rakúsko-Uhorska nie sú k dispozícii. Z obdobia I. Československej republiky máme iba kusé správy. Presnejšie informácie o poľovníkoch a poľovníckych spolkoch v Dolnom Dubovom sú z obdobia po II. svetovej vojne. Zaujímavosťou je, že sme aj v literatúre našli spomienku na poľovačku na zajace v Dolnom Dubovom. Na poľovačku na zajace v Dolnom Dubovom v roku 1949 v revíri pána Remenára spomína aj J. Hoher vo svojej knihe „Spomienky poľovníka a lesníka.“

Poľovníci a poľovnícke spolky

Z obdobia I. ČSR máme iba kusé informácie o poľovníkoch v Dolnom Dubovom. Poľovníkom bol Ján Habara (učiteľ), Augustín Taraba a revír mal prenajatý Jozef Remená. Július Horák robil u Jozefa Remenára zverozrážcu. Poľovníckmi boli možno i ďalší občania Dolného Dubového, ale informácie o tom nemáme. V Dolnom báji v Dolnej Krupci bola bažantnica a ochranné pásmo bažantnice siahlo aj do katastra Dolného Dubového, a tak časť Dolnodubovského katastra zaberá aj revír okolo bažantnice. Pre zaujímavosť uvádzam, že v dolnokrupskom báji bývali veľké poľovačky na bažantov ešte v časoch, keď sa používal dymný prach, a podľa vyjadrenia svedkov sa nad hájom vznášali v čase poľovačky kúdole dymu.

Po vzniku I. ČSR sa objavuje v zápisniciach OZ v Dolnom Dubovom aj záznam o „Ustálení podmienok poľovného práva.“ Podrobný opis práv a povinností „prenajímateľa“ je uvedený v zápisnici OZ z 20. decembra 1928.⁴⁷⁸ Podrobný dokument (5 strán

⁴⁷⁸ ŠABA, pobočka Trnava, ObnÚ, zápis OZ Dolné Dubové 20. decembra. 1928. (S. K.)

Poľovný list Augustína Tarabu z roku 1931

rukopisu) uvádza okrem iného veľkosť revíru (1700 jutár), dobu prenájmu 1. 2. 1929 – 31. 1. 1935, výkričná cena 3000 Kč, ktorú musí každý drazobník zložiť pred započatím dražby, najrozsiahlnejšia časť sa venuje sankciám za porušenie požadovaných pravidiel, ako napr.: (prepis so zachovaním pôvodného pravopisu)

- prenajímateľ poľovačky nesmie svoje poľovníctvo tak prevádzať, aby sa osozná zver vyplnila z roka na rok obnovujúci sa dorast,
- chytanie osožnej zvery z živa je aj v tom páde zakázané keď sa deje za účelom pestovania,
- poľovačka na zajacov a jarabice len pešo je dovolená...
- počas ladnatého dažďa a snehovie taktiež pokiaľ chotár je snehom krytý,
- zakázaná je poľovačka na jarabice, ako prenajímateľ, ktorý tento zákaz poruší, platí za každú jarabicu zastrelenú v tomto počasí päťdesiatnásobný obnos jej bežnej ceny...
- v označenom počasí prenajímateľ povinný je vystavať krmníky pre jarabice,
- dovolené je hoci akým loveckým psom poľovať. Na jednom a samom priestore len jednu veľkú honbu možno držať....

Jeden z „prenajímateľov“ poľovného práva v Dolnom Dubovom bol statkář Jozef Remená. Jozef Remená sa opakovane uchádzal aj poľovné právo v susedných Kátlovciach a ďalších obciach. Poľovné právo užíval v Kátlovciach už od roku 1930. Ich predĺženie potvrdilo OZ v roku 1934, kedy bola aj dohodnutá zmluva, „ktorá bola uzavretá

3.9.1934 s Jozefom Remenárom, statkárom z Dolného Dubového, ako nájomníka poľovného práva na dobu 6 rokov; od 1. 8. 1935 do 31. 7. 1941.⁴⁷⁹

Konkrétne informácie o nejakej poľovníckej organizácii v Dolnom Dubovom v archívnych prameňoch chýbajú. Z medzivojnového obdobia v minulého storočia (v roku 1928) existuje evidencia osôb, ktoré vlastnili zbrojný listy:⁴⁸⁰

Jozef Remená	– statkár
Július Horník	– hájnik
Libor Horvatovič	– kolár
Rudolf Taraba	– roľník
Viktor Jursa	– obchodvedúci
Alojz Binovský	– učiteľ vo výslužbe
Michal Horvatovič	– učiteľ (23 rokov)
Ján Horváth	– roľník

Zbrojný list Jána Horvátha z roku 1935

Všetci majitelia zbrojných listov vlastnili podľa uvedeného zoznamu brokovnicu. Podľa informácií pamätníkov Jozef Remenáer nemal prenajatý celý chotár ale iba časť Pustáky (okolo cesty do Horného Dubového) a jeho vlastné pozemky, ktoré boli situované okolo majera. Je možné predpokladať, že mal aj farské. Remenáer mal veľký revír ale najmä mimo Dolného Dubového. J. Horník pravdepodobne mal revír v Kátlovskom chotári až po Níznú a tiež Žilkovce.⁴⁸¹ Je možné predpokladať, že mal aj farské. Môžeme sa ešte domnievať, že ostatní majitelia zbrojných listov mohli byť v nejakom poľovníckom spolku, ktorý poľoval na ostatných pozemkoch v Dolnom Dubovom (okolo Zlána, Záhumnie, Vinohrady, Breziny, Čerence). Aký veľký bol ich revír nevieme.

⁴⁷⁹ KUBIŠ, S. a kol.: Pamätnica poľovníctva v Kátlovciach (1950 – 2010), OU Kátlovce 2010, s. 27.
⁴⁸⁰ ŠABA, pobočka Trnava, ObŇÚ Bohunice, Evidencia zbrojných listov, kniha č. 22. (spracoval S. K.)
⁴⁸¹ Informácia pochádza od Júliusa J. Horníka, ktorý robil u Remenára hájnika.

Po 2. svetovej vojne sa pomery pomaly menili. Podľa informácií revír mal aj naďalej Jozef Remenáer, ktorý mal prenajatú časť Pustáky a jeho prenajatý revír siahal až po Níznú, Žilkovce a tiež ako bolo uvedené aj Kátlovce.⁴⁸² Okrem poľovačiek na zajace a jarabice organizoval aj odchyt jarabíc. Okrem toho bol v Dolnom Dubovom poľovnícky spolok, v ktorom boli združení: Július Horník, Libor Horvatovič, Emil Čížinský a neskôr Ján Chrvála.

V roku 1947 bol prijatý nový zákon o poľovníctve. V tomto už našli odraz politické zmeny, ktoré sa diali a očakávali. Poľovné revíry uznávali okresné národné výbory. Najmenšia plocha revíru bola 150 ha a v oblastiach s vysokou zverou 400 ha. Revíry mohli patriť poľovníckemu spoločenstvu alebo jednotlivcovi; revíry sa dávali do prenájmu na 6 rokov; nebola prípustná dražba revírov. Situácia v poľovníctve sa výrazne menila začiatkom 50. rokov. Približne v tom čase zrušili revír, alebo Jozefovi Remenárovi skončila zmluva (?). V Dolnom Dubovom bol vytvorený jeden revír, do ktorého boli začlenené aj pozemky z katastra Paderoviec. Tento revír bol uznávaný až do roku 1974, keď došlo k zlúčeniu Dolnodubovského revíru s ďalšími revírmi. Členmi utvoreného poľovníckeho združenia, ktoré sa nazývalo „Jastrab“ v tom období boli už spomínaní: Július Horník, Libor Horvatovič, Emil Čížinský a Ján Chrvála.

V druhej polovici 50. rokov pribudli ďalší poľovníci: Dominik Horník, Emil Gádoši, Ludvig Horvatovič a z Paderoviec Ján Bednár. V 60. rokoch odišiel Emil Gádoši a pribudli Vladimír Horník, Tibor Čížinský a František Remenáer a koncom 60. rokov Milan Juran.

Začiatkom 70. rokov bolo zloženie Poľovníckeho združenia Jastrab v Dolnom Dubovom nasledovné: Július Horník, Vladimír Horník, Ludvig Horváth, František Remenáer, L. Čížinský, Milan Juran, Ing. Jozef Jursa, Anton Hrečka, Jozef Remenáer, Ján Bednár – člen z Paderoviec.

V roku 1974 došlo na základe rozhodnutia ministerstva k zlúčovaniu poľovných revírov a vytvoril sa revír z katastrov Dolného Dubového, Horného Dubového, Naháča.⁴⁸³ Odčlenila sa Paderovská časť revíru. Vytvorilo sa jedno PZ, do ktorého sa zlúčili PZ Dolné Dubové, Horné Dubové a Naháč. Pri zlúčovaní došlo ku kurióznym situáciám, keď do nového poľovníckeho združenia chceli vstúpiť z Naháča – Alojz Lančarič a ešte ďalší dvaja členovia. Vzhľadom na to, že predtým mali rozpory s členmi PZ v Naháci, proti ich prijatiu hlasovali všetci členovia z Naháča a Horného Dubového. Alojz Lančarič bol predsedom organizácie KSS v Naháci a napriek nátlaku okresného výboru KSČ sa nepodarilo jeho ani ďalších prijať. Z nariadenia OV KSS nebolo teda vytvorené nové Poľovnícke združenie zlúčením uvedených troch PZ, ale všetky tri boli zrušené a vytvorilo sa nové PZ Slnka so sídlom v Dolnom Dubovom, do ktorého sa prijímali noví členovia. Prvými členmi sa stali tí, ktorých nechceli prijať do PZ a rozhodovali o tom, koho do PZ prijmú a koho nie.

Až do roku 1990 bol teda kataster Dolného Dubového časťou revíru Slnka v Dolnom Dubovom. Hranice revíru v podstate kopirovali hranice zlúčeného Jednotného roľníckeho družstva v Dolnom Dubovom, ktoré tiež hospodárilo na troch katastrach – Dolné Dubové, Horné Dubové a Naháč. PZ mali vtedy okolo 36 členov, z Dolného Dubového v roku 1989 však bolo iba 9 členov.

Ľhneď po politických zmenách v spoločnosti v roku 1990 odhlasovali členovia PZ rozdelenie PZ na pôvodné tri. Zmluva na výkon práva poľovníctva v PZ Jastrab Dolné

⁴⁸² V Kátlovciach mal J. Remenáer poľovné právo až do roku 1948 (S. K.)

⁴⁸³ Zlúčovanie revírov súviselo so zlúčovaním JRD.

Poľovačka na jarabice z roku 1957
(Dolnodubovskí poľovníci: druhý zľava v hornom rade – Július Horník, štvrtý zľava v hornom rade – Dominik Horník, dolný rad zľava: František Remenár, Vladimír Horník, Ľudvig Horvátovič)

Členovia Poľovného združenia Jastrab začiatkom 70. rokov minulého storočia
(zľava: Ľudvig Horvátovič, Tibor Čižinský, Ing. Jozef Jursa, Vladimír Horník, Milan Juran)

Dubové boli v roku 1990 uzatvorené podľa vtedy platného zákona o poľovníctve 23/1962. Zmluva sa uzatvárala na ONV v Trnave 3. 5. 1990 na obdobie 10 rokov. Staronové PZ Jastrab Dolné Dubové teda vzniklo 3. 5. 1990 z poľovnickeho združenia *Srnka* Dolné Dubové, ktoré sa rozdelilo na tri poľovnicke združenia.

Do PZ Jastrab Dolné Dubové prešli z pôvodných členov PZ pred rokom 1974: Ing. Jozef Jursa CSc., Vladimír Horník, Anton Hríčka, Milan Juran. Novými členmi, ktorí vstúpili do Poľovnickeho združenia boli členovia PZ Srnka, ktorí bývali v Dolnom Dubovom: Ing. Anton Novotný, Ing. Jozef Komárňanský a Ľubomír Jablonický. Do PZ tiež vstúpil František Šubrany z Trnavy a JUDr. Jozef Chvala z Bratislavy.

Do funkcií v PZ boli zvolení nasledovní členovia:

Ing. Jozef Jursa, CSc. – predseda

Ing. Anton Novotný – podpredseda,

Vladimír Horník – poľovnický hospodár

Ing. Jozef Komárňanský – ekonóm PZ.

V priebehu tohto obdobia odišiel z radov členov: Anton Hríčka (úmrť) a František Šubrany – vystúpenie z PZ. Prijali boli dvaja členovia: Mgr. Pavol Kaššák, bytom Trnava, Brano Kolenič, bytom taktiež v Trnave.

Členovia Poľovného združenia Jastrab – rok 1993 (horný rad zľava: Ing. Ján Komárňanský, Milan Juran, Vladimír Horník, JUDr. Jozef Chvala, Ing. Anton Novotný, dolný rad zľava: František Šubrany, Ľubomír Jablonický, Ing. Jozef Jursa CSc. – predseda)

Poľovačka v Konopnicách – rok 2001

V roku 2000 po vypršaní zmluvy sa už zmluva o postúpení práva výkonu poľovníctva v zmysle novely zákona o poľovníctve uzatvárala so Združením vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré vzniklo v Dolnom Dubovom.

Zloženie poľovných pozemkov	Rozloha v ha
Slovenský pozemkový fond v správe SPF	19,47
Nezysporiadané pozemky / SPF/	266,5292
Lesy š.p. Banská Bystrica	13,0322
Obecný úrad Dolné Dubové	3,8408
Rímskokatolícky farský úrad Dolné Dubové	55,2507
Združenie vlastníkov poľovných pozemkov	568,3979
Poľovný revír mal celkom	926,5238

Poplatok za postúpenie práva poľovníctva činil 6,10 SKK. Platil sa priamo vlastníkom, ktorí vlastnili viac ako 10 ha poľovnej plochy a poplatok za známych vlastníkov s menej ako 10 ha sa platil Obecnému úradu v Dolnom Dubovom. Za cirkevnú pôdu sa platil poplatok v zmysle zmluvy farnosti v Dolnom Dubovom. Za nezysporiadanú pôdu sa platil poplatok Pozemkovému fondu. Okrem toho sa povodiu Váhu a Štátnym lešom platil poplatok za vodnú plochu.

V r. 2009 sa kandidátom na členstvo v PZ stal Mgr. Peter Kaššák – bytom Trnava. Po uplynutí 10 rokov sa znovu uzatvárala zmluva už podľa nového zákona o poľovníctve 274/2009. O postúpení zmluvy rozhodovalo zhromaždenie vlastníkov. Poľovný revír mal výmeru 926,5238 ha. Zhromaždenia vlastníkov sa zúčastnili:

Vlastníci – účastníci konania	Rozloha v ha
Obec Dolné Dubové	22,8214
Ing. Pavol Hájik, PhD.	24,0379
Spinomocnený zástupcovia vlastníkov poľovných pozemkov	486,3455
Rim. kat. farnosť Dolné Dubové	83,8752
ORES Blava a.s., Paderovce	10,4969
Spolu	627,5769

Zhromaždenie vlastníkov, ktoré sa konalo 16. 2. 2010, rozhodlo o postúpení zmluvy znovu PZ *Jastrab* Dolné Dubové. Poplatok za prenájom bol stanovený na 0,59 € /ha. Poľovnícke združenie malo 9 členov a jedného kandidáta.

V r. 2010 sa kandidátmi na členstvo v PZ stali :
 Ing. Marián Horváth, bytom Dolné Dubové
 Andrej Horváth, bytom Dolné Dubové
 Marek Horník, bytom Dolné Dubové
 Ing. Pavol Hájik, PhD., bytom Dolné Dubové.

Poľovná zver v katastri Dolné Dubové

Súkromné hospodárenie, ktoré rozdeľovalo kataster obce na úzke polička a pestrú druhovú skladbou rastlín, medze, cesty a remízky, v chotári vytváralo ideálne podmienky pre drobnú zver. V období prvej polovice dvadsiateho storočia boli hlavnou zverou v katastri obce Dolné Dubové zajac a jarabica. V päťdesiatich rokoch 20. storočia sa začali zvyšovať stavy bažantov, ktoré sa do voľnej prírody dostali z bažantníc. Najbližšia bažantnica bola v Dolnej Krupej, kde sa v hájoch konali veľké poľovačky na bažantov. Najvyššie stavy jarabíc boli do 50. rokov minulého storočia, keď sa strieľalo v katastri Dolného Dubového niekoľko stoviek jarabíc. Posledné poľovačky na jarabice boli v rokoch 1973 a 1974. Od tohto obdobia bola jarabica chránená. Vplyvom veľkoplošného hospodárenia a zvyšujúcej sa chemizácie sa však stavy jarabíc napriek ochrane neustále znižovali. Dnes už jarabica z dolnodubovského chotára úplne zmizla a v posledných dvoch rokoch sme vyskytli jarabice nezaznamenal.

Poľovný hospodár Vladimír Horník

Zajac bol stále nosnou zverou v dolnodubovskom katastri. Najvyššie úlovky boli začiatkom 70. rokov minulého storočia, keď sa v priebehu sezóny ulovilo viac ako 500 zajacov. Veľkoplošné hospodárenie, ničenie remízok a pásov trvalej zelene, krikov a stromov ako aj zvyšujúca sa chemizácia poľnohospodárstva však mali a majú nepriaznivý vplyv na stav zajaca a dnes sa už úlovky zajaca pohybujú iba na úrovni niekoľko desiatok kusov. Bažant sa najlepšie prispôbil veľkoplošnému hospodáreniu a jeho stavy sa až do polovice sedemdesiatich rokov rapídne zvyšovali. Odlov bažanta v prvej polovici 70. rokov bol v Dolnodubovskom revíri okolo 200 ks. V druhej polovici 70. rokov vplyvom rapídne sa zvyšujúcej chemizácie a veľkoplošných úprav, pri ktorých sa likvidovali aj posledné remízky a kroviny v chotári, nastal prudký pokles stavu bažantov a úlovky poklesli na úroveň niekoľkých desiatok kusov. Tento stav trvá dodnes.

Srncia zver sa v období pred druhou svetovou vojnou v katastri Dolného Dubového nevyškýtovala. Po vzniku poľnohospodárskeho družstva a scelení pozemkov vznikli pre srnciu zver veľmi dobré podmienky a začiatkom 60. rokov minulého storočia sa začala sporadicky v dolnodubovskom revíri objavovať. Stálou a plánovanou poľovnou zverou sa stala srncia zver v roku 1963. Dnes sa v katastri Dolného Dubového srncia zver nachádza ako zver stála a plánovaný odstrel sa pohybuje na úrovni 10 ks.

Diviacia zver sa v období súkromného hospodárenia v našom revíri vôbec neobjavovala. Prvá správa o odstrelé diviaku v našom revíri je z roku 1960, keď bol ulovený jedinec diviačej zveri, ktorý sa dostal do areálu JRD Dolné Dubové. Išlo o postrieľaný kus, ktorý sa zatúlal až do nášho katastra. V druhej polovici 70. rokov sa začala diviacia zver objavovať v letnom období pravidelnejšie a dnes sa prakticky od mája do októbra, keď sú v chotári dostatočne vysoké porasty, vyskytuje permanentne. V zmysle zákona je povolený i lov diviaka (prasa a lanštiak). Odlov je v priemere jeden kus ročne. Zo škodlivej zveri sa vyskytuje v chotári liška a jazvec.

Členovia poľovníckeho združenia zabezpečili na prikrmovanie zveri v roku 2000 nasledujúce krmivá:

Použitie krmivo pre prikrmovanie	Množstvo krmiva v kg
Objemové krmivo (lucernové seno)	2500
Jadrové krmivo	1300
Odpad z čistíčky obilovín na kŕmenie zveri	8000
Dužinaté krmivo	1200
Kŕmna soľ	50

O situácii so zverou v revíri Dolné Dubové, hovorí aj štatistika z roku 2000:

Ulovená zver	Počet kusov
Srncia zver	10
Zajačia zver – odstrel – odchyt	10
Bažant	22
Bažant	25
Celková produkcia zveri na 1 ha činila 0,28 kg	

Členovia Poľovníckeho združenia v r. 2010 zabezpečili a rozviezli v revíri v zimnom období:

Použitie krmivo pre prikrmovanie	Množstvo krmiva v kg
Objemové krmivo (lucernové seno)	7000
Jadrové krmivo (kukurica, jačmeň)	6000
Dužinaté krmivo (repa)	8000
Kŕmna soľ	100

Ulovená zver v poľovnom revíri v Dolnom Dubovom.

Ulovená zver	Počet kusov
Srncia zver	14
Zajačia zver	12
Bažant	17
Celková produkcia zveri na 1 ha predstavovala 0,29 kg	

Okrem toho v revíri rozmiestnili 5 napájaciech na vodu, do ktorých v letnom období pravidelne doplňali vodu a v rámci obnovy remízok a trvalej zelene v chotári vysadili 700 ks stromcov.

Slovenský zväz záhradkárov a chovateľov

Počiatky Slovenského zväzu záhradkárov a chovateľov v Dolnom Dubovom siahajú do roku 1961. Iniciátorom založenia zväzu bol Karol Šurina a Ing. Ján Kolenič. Prvým predsedom zväzu bol Jozef Behúl. Výbor organizácie pracoval v zložení: Karol Šurina, Ing. Ján Kolenič, Anton Hrkča, Jozef Mikulčík, Jozef Martinkovič a Jozef Šediva. Neskôr do výboru prijali Antona Krajčoviča a Leonarda Hrkču. Za druhého predsedu zväzu výbor

Výstava ovocia

zvolil Antona Krajčoviča, ktorý sa svojej funkcie ujal v roku 1980. Anton Krajčovič bol zároveň aj posledným predsedom zväzu. Ukončenie pôsobenia organizácie v obci nie je zaznamenané. Z výpovedí žijúcich členov sa dozvedáme, že organizácia ukončila svoje pôsobenie začiatkom 90. rokov minulého storočia.

Organizácia záhradkárov sa aktívne zapájala do verejného života v obci. Zabezpečovala nielen záujmy svojich členov, ale organizovala nákup ovocných a okrasných stromčiek, zabezpečovala chemické látky na ich ochranu a organizovala školenia so zameraním na oboznamovanie sa s modernými spôsobmi ovocinárstva, vinohradníctva a záhradkárstva. Veľmi vkusné a zaujímavé výstavy ovocia, zeleniny a kvetov sa konali v rokoch 1978 až 1984. Milovníci peknej a slušnej spoločenskej zábavy nezabudnú ani na ich ovocinárske plesy, kde v tombole bolo vždy veľké množstvo zdravého a chutného

ovocia. Organizovali sa aj zájazdy na výstavu kvetov do Olomouca, Litoměřic a Bratislavy. Kým záujem mužov sa upriamoval na ovocinárstvo, záujem žien smeroval k drobnému poľstvu. Už dlhé roky je zabezpečované pre domácnosti potrebné množstvo kuriatok, kačiat a husiat. Organizácia zabezpečila i výsadbu okrasných stromov a kríkov pri pamätníku SNP na cintoríne. Medzi najúspešnejšie podujatia dolnodubovských ovocinárov patrili výstavy plodov ich úsilovnej práce.⁴⁸⁴

Včelári

Svoju históriu má v našej obci aj včelárstvo. Podľa vyjadrenia najstaršej generácie sa včelárstvo v našej obci udomácnilo koncom 19. storočia. Pravdepodobne prvým včelárom bol Jozef Remenár. S menom Jozefa Remenára sme sa stretli už v časti venovanej sochám

Lev Tibor Čížinský pri práci s včelami

a pamätníkom v chotári Dolné Dubové. Počiatky včelárstva sú späté aj s príhodou, ktorá sa stala Vincentovi Remenárovi, keď sa ako tovariš vracal pešo domov z Dolnej Krupce. Na strome zbadal roj včiel a práve toto náhodné a nečakané stretnutie a odobratie roja zo stromu ho viedlo k tomu, že založil svoje prvé včelstvo. Jozef a Vincent Remenár boli v príbuzenskom vzťahu. Nie je presne dokázateľné, kto z nich dvoch založil prvý včelín v Dolnom Dubovom. S určitosťou ale môžeme vysloviť tvrdenie, že včelín sa nachádzal pri cintoríne na mieste, kde v súčasnosti stojí rodinný dom č. 81. Z výpovedí respondentov sa dozvedáme, že včelín mal vo svojom najväčšom obsadení až 80 rodín včelstva. Ďalším známym včelínom z prelomu storočia bol včelín Jána Jursu (nachádzal sa za záhradou dnešného rodinného domom č. 42) a včelín Rudolfa Tarabu, ktorý sa nachádzal v záhrade jeho rodinného domu (dnešný rodinný dom č. 40). V 30. rokoch minulého storočia bol v našej obci založený

Včelársky spolok pre Dolné Dubové a okolie. Členovia spolku pravidelne organizovali stretnutia včelárov. V priebehu roka mávali členské a výborové schôdze. Z dôvodu finančného zabezpečenia spolku organizovali tanečné zábavy, ktoré sa uskutočňovali v priestoroch Spotrebného družstva. Jediným zachovaným dokumentom pripomínajúcim pôsobenie včelárskeho spolku je vytlačená pozvánka z 30. rokov minulého storočia. Pre nedostatok dokumentačného materiálu nevieme určiť štruktúru spolku, z výpovedí respondentov vieme len mená dolnodubovských včelárov, ktorí boli v spolku registrovaní. Ich mená sú Hubert Vrbovský, Libor Horvatovič, Gracián Gádoši, Jozef Jursa, Jozef Remenár (majiteľ majeru), Matúš Behúl, Emil Čížinský, Ján Svitek, Jozef Fandel a Augustín Taraba. Začiatkom 50. rokov vymreli pre časté choroby početné

⁴⁸⁴ Text bol prevzatý z citovanej publikácie I. TOMOVIČA (s. 30) a čiastočne doplnený (M. Hrká).

množstvá včelstiev. Viacerí včelári sa práve z toho dôvodu prestali venovať včelárstvu. Obecný spolok pravdepodobne v tomto období aj zanikol. V roku 1952 vznikol Spolok včelárov Slovenska. Jeho sídlom bola Žilina a zakladateľom spolku bol kňaz Ján Brychta. Od 1965 pôsobil pod názvom Československý zväz včelárov. V tomto období sa včelárstvu v našej obci venoval: Michal Remenár, Vincent Stano, páter Jozef Horvátik, Vincent Vojtko, Emil Hrká, Tibor Gádoši, Karol Šurina a Tibor Lev Čížinský. Viaceri z nich boli registrovaní v celoštátnom zväze. Posledný menovaný Tibor Lev Čížinský bol dôverníkom zväzu pre včelárov pôsobiacich v Dolnom Dubovom. Dôverníkom býval zväzša najúspešnejší včelár, ktorý dokázal

Včelín Jozefa Hettesa

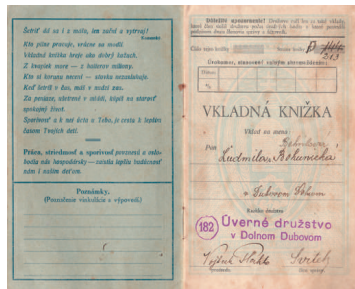
poskytovať plnohodnotné rady a novinky súvisiace so včelárstvom. Po Levovi Čížinskom funkciu dôverníka prebral Vincent Vojtko. Z mladých ľudí práca so včelami učarila Jozefovi Remenárovi. Začiatkom 60. rokov založil svoje prvé včelstvo. Náročnej a pectivej práce zostal verný do dnešných dní. Jozef Remenár zastával aj dlhodobú funkciu dôverníka, ktorú

prebral po Vincentovi Vojtkovi. K rodinnej tradícii, ktorá siahala k počiatkom včelárstva v našej obci zostal verný aj Vojtech Remenár, brat Jozefa Remenára. Nová generácia včelárov sa objavila až začiatkom 90. rokov, kedy si svoje prvé včelstvo založil Jozef Hettes. Včelárstvu sa v súčasnosti v obci venuje Jozef Remenár, Vojtech Remenár, Jozef Hettes, Vladimír Hrušovský, Ján Ivanovič a Ing. František Hájk. Pre včelárov, ktorí sú registrovaní v Slovenskom zväze včelárov vykonáva v súčasnosti funkciu dôverníka Jozef Hettes. Aby mohol byť človek včelárom, musí túto prácu vykonávať z lásky. Výsledkom ich snaženia sú produkty, ktoré sú odzrkadlené v pectivo vykonanej práci. Najznámejším produktom od Dolnodubovských včelárov je kvetový med, vosk ale aj propolis.

Úverové družstvo a spotrebné družstvá

Úverové družstvá patrili medzi formy ľudového peňažníctva. Išlo vlastne o pokračovanie gazdovských spolkov, ktoré zakladal v 19. storočí učiteľ a ľudovýchovní pracovník Samuel Jurkovič.⁴⁸⁵ Podľa stanov bolo cieľom úverných družstiev zlepšiť finančnú situáciu, mravnú i hmotnú, sociálne a národné pomery členov poskytovaním pôžičiek, šíriť myš-

⁴⁸⁵ ES, VI, zv., s. 224. Pozn.: Samuel Jurkovič založil v roku 1845 Spolok gazdovský v Sobotišti, čo bolo prvé úverové družstvo na európskom kontinente a bol zakladateľom slovenského družstevného hnutia. (O S. Jurkovičovi pozri heslo SBS, zv. II. Matica slovenská 1987, s. 582.)

V Bratislavskom archíve sa nachádza celkom 5 kníh, ktoré dokumentujú činnosť Uverného družstva v Dolnom Dubovom. Ide o Matriku členov, kde je ako prvý uvedený zakladateľ Vojtech (Béla) Plechlo, dubovský správca farnosti (2. jún 1905), a ako posledný je pod číslom 291 uvedený Viktor Jursa (31. december 1929).⁴⁸⁷ Pod označením Hlavná kniha sa nachádza účtovná kniha, kde je uvedená účtovná evidencia za roky 1905-1940.⁴⁸⁸ V knihe s pôvodnou maďarskou predtlačou sú uvedené finančné údaje za jednotlivé roky, bez uvedenia údajov, o akú menu ide. Táto skutočnosť je zaujímavá najmä preto, že ani v zlomových rokoch sa nespomína zmienka o prechode (prepočte) na novú menu (1919-ČSR, 1939-Slovenský štát). Okrem toho sa v Hlavnej knihe evidovali vkladné knižky, teda knižky jednotlivých členov ale aj organizácií. V evidencii knižiek sa nachádzali aj vkladatelia z okolitých obcí, napr. z Radošoviec, Paderoviec a Kátloviec. V evidencii vkladných knižiek bolo v rokoch 1925-1941 vedených 441 knižiek. Medzi knižkami jednotlivých vkladateľov boli aj knižky Katolíckej jednoty Dolné Dubové, Rímsko-katolícky kostol – farár v Kátlovciach a pod.⁴⁸⁹ Kniha hlavných knižiek viedla pokladničné údaje o vlastnom družstve, o pozemkoch, o budovách, cenných papieroch, účty členských podielov a pod.⁴⁹⁰

Uvedené archívne pramene majú len malú výpovednú hodnotu, lebo neposkytujú žiadne ďalšie informácie o vlastnej činnosti družstva. V publikácii I. Tomoviča sa uvádza, že v Dolnom Dubovom bolo založené aj Spotrebné družstvo v roku 1911, ktoré tiež založil vtedajší farár Vojtech Plechlo. Zakladajúce valné zhromaždenie sa konalo 29. 6. 1911. Vojtech Plechlo bol jeho predsedom až do roku 1935. Družstvo malo vybudovaný svoj vlastný dom, kde bola zriadená prevádzková jednotka. Dom má dnes popisné číslo

lienky sporivosti, prijímať od členov vklady, pomôcť v podnikaní a podporovať zakladanie iných hospodárskych družstiev. Pôžičky sa dávali členom zvyčajne na dva roky, na dlhší čas jedine s podmienkou, že sa bude polročne splácať 10 percent z pôvodnej sumy pôžičky. Hornú hranicu pôžičky určovalo valné zhromaždenie; žiadateľ musel správu družstva uviesť dôvod pôžičky a najvyššia suma pôžičky nesmela prekročiť 5 percent kapitálu družstva.⁴⁸⁶

130. V budove bol hostinec i predajňa potravín. Po roku 1945 sa budova dostala do majetku Štátnej sporiteľne a sídlila tu jej pobočka. Po roku 1945 predstaviteľmi Spotrebného družstva boli Július Horník a Ján Krajčovič. V 50. rokoch sa uskutočnila transformácia Spotrebného družstva na Jednotu spotrebné družstvo. Predajňa Jednoty sa v roku 1969 presťahovala do nových priestorov MNV (súčasná zasaďačka). Výstavba novej predajne sa začala v roku 1975 v akcii „Z“. Novovystavaná samoobslužná predajňa potravín bola otvorená až v roku 1978, majiteľom predajne sa stala Jednota Trnava. V roku 1988 budova bývalého spotrebného družstva na základe hospodárskej zmluvy bezodplatne prešla do majetku obce. Obecné zastupiteľstvo ju na začiatku 90. rokov odpredalo súkromnému podnikateľovi, ktorý tam krátkodobu prevádzkoval predajňu potravín a hostinca.⁴⁹¹ Predsedníčkou dozorného výboru Jednoty spotrebné družstvo bola v posledných desaťročiach Vilma Slabá. V súčasnosti je predsedom dozorného výboru Jozef Martinkovič. Spolok má 44 členov. Stále ide o jednu z aktívnejších organizácií v Dolnom Dubovom.

Zväz žien

J. Kocánová

Najaktívnejšia ženská organizácia v Dolnom Dubovom v minulom storočí bola Slovenský zväz žien. Nadviazala na činnosť československého zväzu žien, ktorý vznikol v roku 1952. Agilnou predsedníčkou vtedajšej organizácie žien bola učiteľka Vilma Halášová.

Kurz vyšívania 1960
(Vilma Halášová, učiteľka a účastníčky kurzu)

Počas niekoľkých rokov sa organizácia premenovala, a to v roku 1979 na Slovenský zväz žien a neskôr sa z neho stala Demokratická únia žien Slovenska. V roku 1983 tvorili výbor tieto členky: Katarína Polakovičová – predsedníčka, Rozália Rechtoriková – popredsedníčka. Ďalej to boli Zuzana Bednárová, Mária Krajčovičová, Jozefína Kocánová, Milada Mihalíková, Emília Horváthová, Pavlína Horváthová, Pavla Horvatovičová, Dana Čapkovičová a Jitka Lukačovičová.⁴⁹² Delegátkou miestnej organizácie v štruktúrach predsedníctva SZŽ a pléna CSZZ bola Zuzana Bednárová. Zväz žien od svojho začiatku aktívne pôsobil v obci. Činnosť bola rôznorodá. Usporoďovali sa kurzy pečenia medového pečiva, studenej kuchyne, pletenie macramé. Zaujímavý bol dvojhodový kurz kozmetiky spojený s praktickými ukázkami dennej a večernej úpravy tváre. Športovo aktívne ženy sa každoročne zúčastňovali

⁴⁸⁶ ŠIMONČÍČ, J.: Uverné družstvo v Dechticiach. In.: Mojej Trnave k dejinám Trnavy a okolia. s. 359.

⁴⁸⁷ ŠOBA, UD-DU 8 1905–1928, Matrika členov.

⁴⁸⁸ ŠOBA, UD 9 Dolné Dubové Hlavná kniha 1905–1940.

⁴⁸⁹ ŠOBA, UD-DU 11 Evidencia vkladných knižiek 1925–1941.

⁴⁹⁰ ŠOBA, UD Dolné Dubové Kniha Hlavných knižiek, 1942–1951.

⁴⁹¹ TOMOVIČ, I., c. d., s. 35.

⁴⁹² Kronika obce Dolné Dubové.

kurzu pohybovej výchovy. V jarnom období sa uskutočnil kurz maľovania krasiek, počas ktorého sa ženy naučili ozdobať voskovkami kraslice pomocou špendlíka. Ženy sa zaslúžili o skrášľovanie obce. Najvýznamnejšou akciou bolo natieranie oplotenia cintorína a materskej školy. Pomáhali pre deti pestovať ovocie a zeleninu, ktoré sa spracovali v materskej škole. Okrem zveľaďovania obce sa ženy pričínili aj o skrášľovanie predzáhradok. Ženy pripravili súťaž o najkrajšiu predzáhradku. Prvé tri miesta obsadili Mária Krajčovičová, Ružena Svitková, Helena Behúlová, ktoré boli odmenené knihami o pestovaní kvetov. Ženský kolektív počas fašiangov pripravoval detský karneval a pre starších obyvateľov, posedenie s dôchodcami. Predsedníčka SZŽ Katarína Polakovičová má najväčšiu zásluhu na mnohých aktivitách žien. Vedela zapáliť a nadchnúť takmer všetky ženy v dedine. Bolo prínosom, že všetky podujatia sa mohli konať v priestoroch MŠ.

Aktívne pracoval aj čitateľský krúžok pod vedením Jozefíny Kocánovej. Pravidelne sa stretávali so spisovateľmi, napríklad s Petrom Glockom, Máriou Ďuričkovou, Tomášom Janovicom a Antonom Balážom. Okrem čitateľského krúžku sa do spoločenského a kultúrneho diania v obci zapájal aj recitačný krúžok a spevácka skupina, ktorá účinkovala pri obecných oslavách. V roku 1986 sa ženy zúčastnili súťaže krojovaných bábik, ktorá sa konala v Majcichove. Vyrobenú bábiku ponechali na pamiatku v materskej škole. Najkrajšou akciou Slovenského zväzu žien boli páračky peria v kultúrnom dome, ktoré sa konali vo februári 1990. Po dva večery sa v kultúrnom dome zišlo 175 žien, mladé aj staršie ročníky. Pri páraní peria sa rozprávali zaujímavé často strašidelné príbehy z minulosti. Ženy napárali päť voňavých vankušov, ktoré osobne odovzdali Katarína Polakovičová a Mária Krajčovičová deťom do Detského domova v Trnave. V roku 1992 názov Slovenský zväz žien zanikol a premenoval sa na Klub žien. V nových spoločenských podmienkach organizácia zväzu žien zanikla.

Beseda so spisovateľom Petrom Andruškom 1982
(sprava Mária Krajčovičová, Katarína Polakovičová, Peter Andruška, Jozefína Kocánová)

Československý červený kríž

V roku 1952 z podnetu farára Jozefa Horváta a v spolupráci s OV ČSČK Trnava vzniká Základná organizácia ČSČK aj u nás. J. Horvátik je jej prvým predsedom. Organizácia naberá na vážnosti a čoraz viac občanov sa aktívne zapája do jej činnosti. Politické vedenie štátu má však negatívny postoj k cirkvi. Jozef Horvátik odchádza z funkcie predsedu, ale v humánnej osvetovej a spoločenskej činnosti pokračuje i naďalej. V roku 1960 prišiel

na dechtický obvod MUDr. Eduard Galuszka, ktorý bol neúnávnym propagátorom ČSČK a dobrovoľného darčovstva krvi. Členská základňa sa zvyšila nad 100 členov a takáto bola dlhodobá. Svoju krv dobrovoľne za uplynuté roky darovalo okolo 150 darcov. Predsedom organizácie bol Jozef Martinkovič. Po dlhoročnom pôsobení vo funkcii pre vysoký vek odchádza na vlastnú žiadosť. Vo výbere však pôsobil aj naďalej. Jeho nástupcom bol Igor Tomovič a neskôr Mária Holecová. Dobrovoľné odbery idú do tisícky. Mnohí z darcov dostali bronzovú alebo striebornú Jánšeho plaketu. V tejto činnosti pokračujú naši občania spontánne dodnes.

V päťdesiatych rokoch organizácia organizovala divadelné predstavenia, s ktorými vystupovala i na okolí. Okrem zdravotníckych školení a kurzov zapájala sa i do verejného života. Usporiadala zájazd do okolia, stretnutie darcov krvi z obvodu Dechtice i zber šatstva v akcii Sami sebe. Na prelome sedemdesiatych a osemdesiatych rokov aktivita členskej základne upadala. Okrem iného bol dôvodom vysoký vek členov, ale i finančné problémy. Výbor zvolený v roku 1981 mal záujem oživiť činnosť organizácie. V spolupráci s JRD, kde činnosť ČSČK aktívne podporoval Ing. Jozef Komárňanský, organizovali sa brannošportové dni detí z Dolného Dubového, Horného Dubového a Náháča. Cieľom bolo dostať deti na horský vzduch, aktivizovať ich v turistike a zdravotníckej činnosti. V máji 1987 sa členovia zúčastnili na divadelnom predstavení hry Lasicu a Satinského Mój priateľ René v Trnave. V organizácii bolo evidovaných 102 členov. 50 percent z určených členských príspevkov odvádzala organizácia do pokladne OV ČSČK. Vybrané členské príspevky nedosahovali tretinu plánovanej sumy. Výbor preveril záujem o členstvo v ČSČK. Výsledkom bolo 36 záujemcov. S reorganizáciou členskej základne nesúhlasil jej aktivista a vedúci funkcionár OV ČSČK. Ekonomická a hospodárska situácia bola zlá, keďže členská základňa nemohla zo svojich členských príspevkov zabezpečiť svoju činnosť plus odvody OV ČSČK.

Darcovia krvi, 70. roky 20. storočia

snažil situáciu riešiť. Nebolo to však ani v jeho silách a činnosť organizácie zanikla.⁴⁹³

⁴⁹³ Text bol prevzatý z citovanej publikácie I. TOMOVICA, s. 29.